

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 15

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006

“ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ”

τ.15, ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ

ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ

330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391

e-mail: agnektar@mes.forthnet.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:

ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

LETTRA Τζουβάρας Βασιλίας, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ

330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ

τηλ. 26340.44391 (9-2 πρωϊ & 6-9 απόγ.)

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε τήν πορεία με στόχο τήν κατά Θεόν βοήθεια όλων μας. Κρατάτε στά χέρια σας τό δέκατο πέμπτο τεύχος. Θέλουμε ταπεινά νά ενημερώσουμε τούς αναγνώστες μας, ότι:

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Όσοι προαιρετικά επιθυμείτε νά βοηθήσετε στά έργα τής Μονής, καθώς καί τήν έκδοση αυτού τού περιοδικού, μπορείτε νά μās αποστέλετε τήν βοήθειά σας μέ τήν **ταχυπληρωμή** πού έσωκλείουμε

ή μέ κατάθεση στήν **Έθνική Τράπεζα**
στόν **λογαριασμό 426/440265-04**

(για τό έξωτερικό στό

No GR 520110426000042644026504

SWIFT:ETHNGRAA) δίνοντας καί τό όνομά σας.

Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά για νά λάβετε τή σχετική απόδειξη.

Σας ευχαριστούμε θεορά

Έκ τού περιοδικού

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:

Η ΠΡΩΤΗ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ

8

ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:

Η ΠΡΩΤΗ
ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΗ

12

**ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:
ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΑΝΑΡΙΑΝΟΣ
ΚΑΙ ΝΑΤΑΛΙΑ**

14

**ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:**

Ο ΓΕΡΩΝ
ΙΩΣΗΦ Ο
ΗΕΥΧΑΣΤΗΣ

26

**ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ
ΥΤΙΕ:**

ΤΙ ΤΡΟΝΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ
ΚΥΛΙΚΕΙΑ;

24

**ΜΕ ΛΟΓΙΑ
ΑΠΛΑ:
ΕΠΙΕ ΓΕΡΩΝ
ΙΩΣΗΦ...**

Αγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, φίλοι ἀναγνώστες τοῦ Περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφραση"

Γελειώνοντας ὁ Αὐγουστος μᾶς ἀφήνει καί τό φετινό καλοκαίρι, δίνοντας τή σειρά του στό Φθινόπωρο. Τό δίμηνο πού πέρασε ἦταν μία πνευματική ἀνάπαυλα, γιατί τόσο ὁ Ἰούλιος ὅσο καί ὁ Αὐγουστος εἶναι μήνες κατάσπαρτοι ἀπό ἐορτές, μέσα ἀπό τίς ὁποῖες ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς μπορεῖ νά χαρεῖ τίς ὁμορφιές τοῦ πνεύματος. Εὐχόμαστε ὅλοι σας νά ἀπολαύσατε τίς καλοκαιρινές σας διακοπές μέ ξεκούραση σωματική μετά ἀπό τό ἐπίπονο ἔργο πού ὁ καθένας ἀπό ἐσᾶς βιώνει. Σίγουρα ἡ ἀδύναμη ἀνθρώπινη φύση μας ἔχει ἀνάγκη ἀπό ἀνάπαυση καί ἀναψυχή. Πόσο μάλλον ὁμως ἡ ψυχή μας χρειάζεται τίς πνευματικές ἀνατάσεις γιά νά ἀνεφοδιαστεῖ καί νά ἀνανεωθεῖ. Μαζί μέ τήν ἀπόλαυση τῆς φύσης μέ τίς ἄπειρες ὁμορφιές πού πλούσιες ξεδιπλώνονται τήν περίοδο τοῦ καλοκαιριοῦ, εἶναι πλεῖστες ὄσες οἱ δεσποτικές, θεομητορικές γιορτές, ἀλλά καί τῶν μεγάλων καί θαυματουργῶν Ἁγίων μας, πού μᾶς δίνουν τήν εὐκαιρία γιά ψυχική καί πνευματική ξεκούραση. Μέσα στόν Ἰούλιο δροσιζεται ἡ ψυχή μας μέ τή μνήμη τῶν ἱαματικῶν Ἁγίων Κοσμά καί Δαμασκίου, μέ τήν ἐορτή τῆς μεγαλομάρτυρος Ἁγίας Μαρίνας, τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, τοῦ Προφήτη Ἡλίου, τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, τοῦ Ἁγίου Προκοπίου, τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, τῆς Ἁγίας Χριστίνας, τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς Θεομήτορος καί τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου. Ἡ πορεία τους, πορεία μαρτυρική, σάν τοῦ Χριστοῦ μας, πορεία πρὸς τό Γολγοθᾶ, ἀφρυπνίζει τίς συνειδήσεις μας καί ἀναγεννά τόν ζήλο μας γιά ἀγάπη καί θυσία. Ἀγάπη πρὸς τόν Θεό. Ἀγάπη σέ κάθε ἄνθρωπο. Ἀγάπη μέχρι θυσίας.

Κι ἔρχεται ὁ τελευταῖος μήνας τοῦ καλοκαιριοῦ, ὁ καυτός Αὐγουστος, γιά νά μᾶς δροσιεῖ μέ μία μεγάλη Δεσποτική ἐορτή στίς 6 τοῦ μηνός, τή Μεταμόρφωση τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ. Νά μᾶς θυμίσει, μέσα στήν ναχελικότητα τῶν καλοκαιρινῶν διακοπῶν, ὅτι δέν πρέπει ποτέ νά ἐγκαταλείψουμε τόν ἀγῶνα, δέν πρέπει ποτέ ἡ πνευ-

ματική μας ἐνατένιση νά "κάνει διακοπές", ἀλλά ἔχουμε ἀνάγκη νά μεταμορφωθοῦμε, νά γίνουμε πιο ἄνθρωποι, νά ἐγκαταλείψουμε τόν παλιό καί πεσόντα ἄνθρωπο καί μέσα ἀπό τήν ἀγάπη μας πρὸς τόν Θεό νά δοῦμε τή Μεταμόρφωση Του καί μαζί Του νά μεταμορφωθοῦμε κι ἐμεῖς. Καί στά μέσα τοῦ μηνός, ἔρχεται ἡ μεγάλη Θεομητορική ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας μας καί τῆς Μετάστασῆς στοὺς οὐρανοὺς, τῆς νά μᾶς ξυπνήσει τήν ἀγάπη καί τήν τιμὴ πρὸς τήν Θεομήτορα, τήν γλυκιά μας Παναγία, τήν Τιμωτέρα τῶν Χερουβίμ καί τῶν θλιβομένων τήν χαρὰ καί νά μᾶς συγκλονίσει, σπέρνοντας κατάλυξη καί συγκίνηση στίς ψυχές μας. Μέσα στήν ἡσυχία τοῦ καλοκαιριοῦ ἡ ψυχὴ ἀναζητᾶ τήν παράκληση καί τήν παραμυθία, τήν βοήθεια καί τήν ἐνδυνάμωση κοντά στή Μητέρα τοῦ Θεοῦ καί Μητέρα ὄλων μας. Βασανισμένοι καί πονεμένοι, πικραμένοι καί ἀδικημένοι, ἀσθενεῖς καί φυλακισμένοι, πλούσιοι καί φτωχοί, ἀνοίγουν τήν καρδιά τους καί λένε τοὺς πόθους, τοὺς καημούς καί τὰ ὄνειρά τους στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἐλπίζοντας σ' Ἐκείνη, γνωρίζοντας ὅτι ποτέ δέν θά διαψεύσει τήν ἐμπιστοσύνη τους στό ἅγιο πρόσωπό τῆς.

Καί ὁ μήνας κλείνει μέ τήν ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρομοῦ καί τήν Θεομητορική ἐορτή τῆς Ἁγίας Ζώνης πού προστατεῖ τοὺς πιστοὺς ἀπό κάθε κακό.

Μέσα λοιπόν στόν καύσωνα τοῦ καλοκαιριοῦ οἱ γιορτές μας ἀποτελοῦν δροσιά, ἀστείρευτη πηγὴ, πού κάθε διψασμένη ψυχὴ σκύβει γιά νά δροσιστεῖ στά πνευματικά καί γάργαρα νερά τῶν ἐορτῶν πού κοσμοῦν τοὺς καλοκαιρινούς αὐτοὺς μήνες. Τιμὴ Ἁγίου εἶναι ἡ μίμηση τοῦ Ἁγίου κι ἐμεῖς, ἀφοῦ ἐντροφήσουμε στοὺς σπουδαίους αὐτοὺς φωστῆρες τῆς πίστεώς μας, ἄς μιμηθοῦμε τήν ἀγάπη τους, τήν ἀμετρη καί ἀπόλυτη πρὸς τόν Σωτῆρα Χριστὸ μας...

Ἡ Ἠγουμένη,
† Μόνικα Μοναχὴ καί οἱ σὺν ἐμοί
ἐν Χριστῷ ἀδελφές.

Ἡ πρώτη πανήγυρη τοῦ Ἁγίου

ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Ἰωάννη Μαξίμοβιτς,
ἀγγελόμορφε, ἱεραρχῶν θεοφόρων καί
διδασκάλων σοφῶν ἐκλαμψάντων ἄρτι
σάπφειρε πολύτιμε, ὡς Ὁρθοδόξων
ἀσκητῶν καλλονήν καί ποταμόν ἀστεί-
ρευτον θαυμασίων σέ ἀνυμνοῦντες εὐχάς
σου θερμάς πρός Κύριον αἰτούμεθα.

(Ἀπολυτίκιον)

M

έ ιδιαίτερη πνευματική χαρά και συγκίνηση έορτάσαμε φέτος πανηγυρικά στις 2 Ιουλίου τήν μνήμη του άγιου

Ιωάννη Μαξιμόβιτς του θαυματουργού, Έπισκόπου Σαγγάης και Σάν Φρανσίσκο, και του όποιου τόν βίο και τήν πολιτεία μεταφράσαμε στα έλληνικά, καθιστώντας γνωστό τον Άγιο στην πατρίδα μας.

Όπως είναι ήδη γνωστό, στό Μοναστήρι μας φυλάσσεται ένα όλόκληρο άντερί του Άγιου, όπως εικονίζεται στην φωτογραφία δεξιά και τό όποιο για πρώτη φορά έξετέθη σέ προσκύνημα στην πανήγυρη του Άγιου Ιωάννη.

Πολλοί πιστοί πού γνώρισαν τον Άγιο Ιωάννη από τήν έκδοση της Μονής μας και τόν αγάπησαν, ήρθαν στό Μοναστήρι μας και τίμησαν τή μνήμη του Άγιου. Όλοι

ήμασταν εκείνη τήν ημέρα ιδιαίτερα συγκινημένοι πού σέ τόσο λίγο διάστημα ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἔγινε γνωστός στήν πατρίδα μας, ἀγαπήθηκε, μπήκε στίς καρδιές τῶν πιστῶν καί μέσα ἀπό τίς σελίδες τοῦ βιβλίου ἦθαν κοντά του κι ἔνοιωσαν τή μεγάλη του προσφορά στό σύγχρονο ἄνθρωπο. Στίς 2 Ἰουλίου ἐπίσης γιά πρώτη φορά ψάλλαμε τήν ἀκολουθία πού συνέθεσε εἰδικά γιά τόν Ἅγιο Ἰωάννη ὁ ὑμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας μας, Δρ Χαράλαμπος Μπούσιος, τόν ὁποῖο γιά ἄλλη μιὰ φορά εὐχαριστοῦμε μέσα ἀπό τήν καρδιά μας, εὐχόμενες ὁ θαυματουργός Ἅγιος Ἰωάννης νά τόν σκεπάζει καί νά πρεσβεύει γιά ἐκεῖνον καί τήν οἰκογένειά του. Τά λόγια τῶν Ἀκολουθιῶν, τόσο τοῦ Ἑσπερινοῦ ὅσο καί τοῦ Ὁρθοῦ καί ιδιαίτερα τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνα, συγκίνησαν ὅλους μας καί μᾶς ὑπενθύμισαν τήν ἁγία βιοτή τοῦ νεοφανοῦς Ἁγίου. Μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἔγινε λιτάνευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνας πού ἀγιογραφήσαμε μέ τόση ἀγάπη στόν Ἅγιο καί μέ τόν πόθο νά τόν γνωρίσει καί ὁ ἔλληνισμός.

Καθώς ψάλλαμε στή διάρκεια τής λιτανείας τό τροπάριο του Ἁγίου, τόν παρακαλούσαμε ὄλοι μέ μία ψυχή, νά πρεσβεύει γιά ὄλον τόν κόσμον καί ιδιαίτερα γιά τά ὄρφανά καί τούς ἀρρώστους, γιά τούς ὁποίους ιδιαίτερα μεριμνοῦσε ὅσο ζοῦσε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης. Ἀπεριόριστη χαρά νοιώσαμε μέ τήν παρουσία ὄλων ἐκείνων πού κατέφθασαν ἀπό πολύ μακριά μόνο καί μόνο γιά νά τιμήσουν τόν Ἅγιο. Πολλοί ἦταν κι ἐκεῖνοι πού μᾶς τηλεφώνησαν γιά νά εὐχηθοῦν γιά τήν ἐορτή του Ἁγίου καί νά ζητήσουν τίς πρεσβεῖες του. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης θαυματουργεῖ σέ ὄσους μέ πίστη καί ἀγάπη τόν ἐπικαλοῦνται. Κι ἐκεῖνοι πού ἔφτασαν ἔως ἐδῶ

γιά νά τιμήσουν τήν ἱερά του μνήμη ἦταν ὄλοι ἄνθρωποι ἄπλοι πού, ἐνῶ πρῖν δέν γνώριζαν τόν Ἅγιο Ἰωάννη, ξαφνικά ἐκεῖνος τούς ἄγγιξε μέ κάποιο θαῦμα κι ἐκεῖνοι μέ τή σειρά τους συγκινημένοι ἔφτασαν μέχρι τό μοναστήρι μας γιά νά τόν τιμήσουν καί νά συνορτάσουν μαζί μας. Ἦμασταν ὄλοι συγκινημένοι πού ἦ ἀγάπη του Ἁγίου Ἰωάννη μᾶς ἔνωσε καί μᾶς ἔφερε κοντά...

Ἐνα ἀπό τά παρεκκλήσια στό Καθολικό τής Μονῆς μας ἀποφασίσαμε ὅτι θά ἀφιερῶθεϊ στόν Ἅγιο Ἰωάννη Μαξιμοβιτς. Μαζί μέ τούς προστάτες Ἁγίους τής Μονῆς μας, Ἅγιο Νεκτάριο καί Ἅγιο Φανούριο, συγκαταλέγεται τώρα πλέον καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης. Κάθε χρόνο στίς 2 Ἰουλίου θά τιμοῦμε μέ ἀγάπη καί εὐλάβεια τή μνήμη του. Καί κάθε χρόνο εἴμαστε βέβαιες ὅτι ὄλο καί περισσότεροι πιστοί θά σπεύδουν νά τόν τιμήσουν...

Η ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΗ

ἀπό τούς Ἁγίους ΚΟΣΜΑ & ΔΑΜΙΑΝΟ

*Ὑπό Βασιλείου Κέκη, Ἄμ. Ἐπικ. Καθηγητοῦ
Χειρουργικῆς Παν/μίου Ἀθηνῶν
Διευθυντῆ Χειρουργοῦ “Ἰατρικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν”*

Ὁ κ. Βασίλειος Κέκης, καθηγητῆς τῆς χειρουργικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Διευθυντῆς χειρουργοῦ τοῦ “Ἰατρικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν” ἔζησε στή Βοστώνη Ἀμερικῆς τό 1962, μιά ἔντονη θρησκευτικὴ ἐμπειρία, ἐν σχέσει μὲ θαυμαστές θεραπείες τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, τίς ὁποῖες ἀναφέρομεν στή συνέχεια, ὅπως τίς κατέγραψε ὁ ἴδιος, πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ καί τιμὴν τῶν Ἁγίων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ.

Τὸν Μάιο τοῦ 1962 μεταφέρετο ἐπειγόντως εἰς τὸ τμήμα ἀτυχημάτων τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου τῆς Μασσαχουσέτης (Mass. General Hospital) εἰς Βοστώνη Ἀμερικῆς, ἓνα μικρὸ ἀγόρι ἡλικίας δώδεκα ἐτῶν, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποκοπῆ τὸ δεξιὸ του χέρι ὀλίγον κάτωθεν τοῦ ὤμου, κατόπιν τροχαίου ἀτυχήματος. Μετὰ ἀπὸ ἐπιτυχή χειρουργικὴ ἐπέμβαση ἐπετεύχθη ἡ ἀνασυγκόλληση τοῦ ἄκρου καί μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ ὁ μικρὸς μαθητῆς ἐπανῆλθε στήν ὁμάδα μπέιζ-μπωλ τοῦ σχολείου του.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχία αὐτή, ὁ ἡμερήσιος

καί περιοδικός τύπος τῆς Ἀμερικῆς θέλησε νά λάβει λεπτομέρειες γιά τό γεγονός καί γι' αὐτό ἀπό τό Νοσοκομεῖο ὀργανώθηκε Press conferences μετά τῶν ἰατρῶν χειρουργῶν, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν μέρος στήν ἐγχείρηση αὐτή. Κατ' ἀρχήν, ἓνας ἀπό τοὺς δημοσιογράφους ρώτησε ἐάν τό Mass. General Hospital διεκδικοῦσε τήν προτεραιότητα διά ἓνα τέτοιο εἶδος χειρουργικῆς ἐπέμβασης. Τότε πρὸς ἐκπλήξη ὄλων ὁ διευθυντής τοῦ Νοσοκομείου, χειρουργός E.D. Churchill ἀπάντησε ὡς ἑξῆς: “Ὅχι, δέν διεκδικοῦμε τέτοια προτεραιότητα, διότι μιά ἄλλη ὁμάδα γιαιτρῶν, οἱ Ἅγιοι Κοσμάς καί Δαμιανός, περὶ τό 400 μ. Χ. ἀκρωτηρίασε ἑνός ἀνδρα τό κάτω ἄκρο, τό ὁποῖο ἔπασχε ἀπό γάγγραινα καί τό ἀντικατέστησε μέ ἑνός ἄλλου ὑγιούς ἀπό ἓνα Ἄραβα, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχε πεθάνει”. Τό περιοδικό τοῦ M.G.Hospital δημοσίευσε τότε ἓνα ζωγραφικό πῖνακα τοῦ 14ου αἰῶνα μέ θέμα “Τό θαῦμα τοῦ Μαύρου Ποδιοῦ”, τῶν Ἁγίων Κοσμά καί Δαμιανοῦ. Τό ἱατρικό περιοδικό Spectrum τῆς ἐταιρείας “Pfizer”, θέλοντας νά δημοσιεύσει ἓναν ἐγχρωμο πῖνακα μέ τό θαῦμα, ἀνακάλυψε ὅτι ὑπάρχουν πλέον τῶν 1500 ζωγραφικῶν πινάκων τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγέννησης στά διάφορα μουσεῖα καί ἐκκλησίες τῆς Εὐρώπης, οἱ ὁποῖοι ἀπεικονίζουν τό γεγονός τῆς μεταμοσχεύσεως τοῦ μέλους ἀπό τοὺς ἄγιους Κοσμά καί Δαμιανό.

Τό πλῆθος τῶν πινάκων ἐξῆ-

Κάποιοι προσβλήθει ἀπό γάγγραινα τοῦ δεξιοῦ κάτω ἄκρου ἐκοιμήθη μία νύχτα εἰς τήν Βασιλικήν τῶν Ἁγίων Κοσμά καί Δαμιανοῦ εἰς τήν Ρώμην. Οἱ ἱατροὶ ἀδελφοὶ ἐνεφανίσθησαν εἰς αὐτόν καθ' ὕπνον φέροντες μαζί των φάρμακα καί χειρουργικά ἐργαλεῖα. Ὁ ἓνας ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἠκρωτηρίασε τό κάτω ἄκρον τοῦ ἀρρώστου ἀνωθεν τοῦ γόνατος. Ὁ ἄλλος ἐπῆγεν εἰς τό κοιμητήριον τοῦ Ἁγίου Πέτρου εἰς Chains, καί ἀφοῦ ἀπέκοψε τό ἄκρον ἑνός Ἄραβος ὁ ὁποῖος εἶχε ταφεῖ τήν ἰδίαν ἡμέραν, τό ἔφερεν καί τό συνεκόλλησεν εἰς τήν θέσιν τοῦ ἀκρωτηριασθέντος ἄκρου τοῦ ἀρρώστου. Τό πάσχον ἄκρον ἐνατετέθη εἰς τόν τάφον πλησίον τοῦ νεκροῦ Ἄραβος. Τήν ἐπομένην τό πρωῖ ὁ ἀσθενής ἀντελήφθη ὅτι τό πόδι του πράγματι εἶχεν ἀντικαταθεῖ ὑπό ἑνός ὑγιούς μαύρου ἄκρου καί ἀνέφερε τό νυκτερινόν του ὄραμα. Μερικοὶ ἠμφεσβήτησαν τά λεγόμενά του, καί ἐπῆγαν εἰς τόν τάφον τοῦ Ἄραβος τόν ὁποῖον, ὅταν ἦνοιξαν, εὗρηκαν πλησίον τοῦ σώματος τοῦ νεκροῦ τό γαγγραινώδες ἄκρον τοῦ ἀρρώστου.

Εἰς τόν ἀνωτέρω πῖνακα διακρίνομεν τοὺς ἁγίους Κοσμάν καί Δαμιανόν νά ἐπιμελοῦνται τῶν χειρουργικῶν των ἐργαλείων. Ὁ ἄρρωστος κοιμᾶται ἤσυχος, ἐνῶ εἰς τόν ἄκρον ἄνω δεξιά διακρίνομεν μερικοὺς νά ἐρευνοῦν τόν τάφον τοῦ Ἄραβος. Ἡ εἰκὼν ἔχει ληφθεῖ ἀπό μινιατούρα εἰς ἐξώφυλλον ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου τοῦ 15ου αἰῶνος μ. Χ. εὐρισκομένου εἰς τήν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν τοῦ Λονδίνου. Ὁ πῖναξ ἀποδίδεται εἰς τοὺς ζωγράφους Mantegna καί Ferrara.

Τρεις άγγελοι βοηθοϋν στην έγχείρηση σ' αυτόν τόν πίνακα τού 16ου αιώνας, από άγνωστο ζωγράφο.

γείται από τό γεγονός ότι ο Cosimo, ό πρεσβύτερος, γνωστός ως προστάτης τών γιατρών και τών ζωγράφων, τό 1389 σέ άνάμνηση τού άποκεφαλισμού τών Άγίων, διακήρυξε ότι θά άποδεχόταν όλόσωμες εικόνες τών Άγίων Κοσμά και Δαμιανού, οι όποιες θά άπεικονίζουσαν αυτούς και τά θαύματά τους.

Τουτουτρόπως εικόνες τών Άγίων έγιναν πολλές και διαδόθηκαν σέ όλη τήν Εϋρώπη. Τό 1438 ό ζωγράφος Fra Angelico ειδικά μισθώθηκε από τόν Cosimo για τήν άπεικόνιση ζωγραφικών πινάκων μέ θέματα από τή ζωή τών Άγίων. Τούς πίνακες αυτούς τούς βρίσκει σήμερα ό έπισκέπτης στό Μουσείο τού Άγίου Μάρκου στή Βενετία τής Ιταλίας. Πλείστοι άλλοι ύπάρχουσαν στήν Πινακοθήκη τού Μονάχου, τήν Άκαδημία τής Φλωρεντίας, τό Λοϋβρο τών Παρισίων και σέ

διάφορες εκκλησίες τής Εϋρώπης. Και εις τήν Ελλάδα, εις τήν Έκκλησία τών Άγίων Άναργύρων Βέροιας, βρίσκεται μιá άγιογραφία - τοιχογραφία πού άπεικονίζει τό θαύμα τού "Μαύρου ποδιού".

Σήμερα εικόνες τού θαύματος τού "Μαύρου ποδιού" μπορούμε νά βροϋμε στίς πρώτες σελίδες τών περισσοτέρων κλασικών βιβλίων Μεταμοσχεύσεων μέ σχόλια σχετικά για τήν πρώτη γνωστή και έπιτυχή άλλομεταμόσχευση έστω και ύπό τήν άναφορά ένόσ θαύματος!

Οί δίδυμοι άδελφοί, Κοσμάς και Δαμιανός γεννήθηκαν τόν 3ο αϊ μ. Χ. από γονείς Χριστιανούς και έζησαν στήν περιοχή τής Κιλίκιας

Πίνακας τού Άμβροσίου Francken's τού 16ου αιώνας, πού ύπάρχει σήμερα στό Μουσείο τού Koninklijk τής Antwezp. Η έγχείρηση μεταμοσχεύσεως σέ α' πλάνο ένεργώς.

Μικράς Ασίας. Σπούδασαν ιατρική και άσκησαν τό ιατρικό επάγγελμα ταξιδεύοντας ανά την χώρα κηρύττοντας συγχρόνως τόν Χριστιανισμό. Δέν έπαιρναν άμοιβή -άργύρια- κατά τήν άσκηση του επαγγέλματος γι' αυτό έλαβαν και τήν προσωνομία Ανάργυροι.

Ταχύτατα ή φήμη τους διαδόθηκε σέ όλη τήν Μ. Ασία κυρίως από τίς θαυματουργικές θεραπείες τίς όποιες πραγματοποιούσαν. Από φόβο μήπως και κερδίσουν Χριστιανούς μεταξύ τών υπηκόων του, ό Ρωμαίος Διοικητής τής

περιοχής Λυσίας, επί αυτοκρατορίας του Διοκλητιανού, τους κάλεσε όπως προσφέρουν δημόσια θυσίες στους ρωμαϊκούς θεούς. Έπειδή άρνήθηκαν νά ύπακούσουν στή διαταγή του Λυσία, θανατώθηκαν μέ άποκεφαλισμό.

Πολύ λίγα είναι γνωστά γι' αυτούς. Άκόμα και τά λίγα γνωστά γεγονότα είναι συνυφασμένα μέ πολλά θαύματα τά όποια άκολούθησαν μετά τόν άποκεφαλισμό τους.

Πολύ νωρίς από τό θάνατό τους κυκλοφόρησε ή φήμη θαυμάτων θεραπείας πού έγιναν στον τάφο τους στην Cygus τής Βορείου Συρίας πλησίον του περιήφμου ναού του Άσκληπιού.

Άσθενείς - Χριστιανοί και άπιστοι άναξαοτήτως - πραγματοποιούσαν ταξίδια γιά νά επισκευθουν τόν τάφο τών Άγίων και νά κοιμηθουν σέ αυτόν, έλπίζοντας σέ ίαση κατά τή διάρκεια τής νύχτας.

Δύο αιώνες άργότερα, ό Αυτοκράτορας Ίουστινιανός διακήρυττε ότι ό ίδιος είχε θεραπευθεί από θαύμα τών Άγίων και μετέφερε τά λείψανά τους από τήν Cygus στην Κωνσταντινούπολη, στό ναό τόν όποιο έκτισε γι' αυτούς. Κατά τόν 6ον μ. Χ. αιώνα τά λείψανά του μεταφέρθηκαν στην Ρώμη, όπου ό Πάπας Φέλιξ IV περί τό 530 μ.Χ. έκτισε Βασιλική στό όνομά τους επί τής Ίερās Όδοϋ πλησίον τής Άγοράς ή όποία και άνακαινίσθηκε κατά τόν 17ο αιώνα. Η εκκλησία αυτή σχετίζεται μέ τό πλέον γνωστό

θαύμα τής μεταμόσχευσης του κάτω άκρου, τό γνωστό άλλως ως "Θαύμα του μαύρου ποδιού".

Οί Άγιοι Άνάργυροι Κοσμάς και Δαμιανός θεωρούνται προστάτες Άγιοι τών ιατρών και τών φαρμακοποιών, ή δε Έκκλησία μας εορτάζει τήν μνήμη αυτών τήν 1η Νοεμβρίου, και τήν 1η Ίουλίου.

(Από άνάπτυπο
τής Ίερās Μονής
Άγίων Αναργύρων
Ερμιόνης.)

Ίερά Μονή Άγίων Αναργύρων Ερμιόνης.

Ἀπολυτίκιον

Ἀναφαίρετον, ὄλβον ἠγήσω, τὴν σωτήριον, πίστιν τρισμάκαρ, καταλιπὼν τὴν πατρίαν ἀσέβειαν.
καὶ τῆς συνεύνου τὰς ρήσεις δεξιόμενος, ἀθλητικὴν ἐγεώργησας ἔλλαμνιν. Ἀνδριανέ ἔνδοξε,
Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, ὁμοῦ σὺν Ναταλία τῇ θεόφρονι.

Τὸ ζεῦγος τῶν Ἁγίων ΑΝΔΡΙΑΝΟΥ καὶ ΝΑΤΑΛΙΑΣ

Τὸ ζεῦγος τῶν ἁγίων Ἀνδριανοῦ καὶ Ναταλίας κατάγονταν ἀπὸ τῆ Νικομήδεια καὶ ἔζησαν στὰ χρόνια τοῦ Βασιλέως Μαξιμιανοῦ, περίπου τὸ 298 μ.Χ. Ὁ Βασιλιάς Μαξιμιανός ἦταν διώκτης τῶν χριστιανῶν καὶ εἶχε συλλάβει πολλοὺς καὶ τοὺς ὑπέβαλε, ὅπως γινόταν, σὲ πολλὰς τιμωρίες. Βλέποντας τὰ μαρτύριά τους ὁ Ἅγιος Ἀνδριανός τοὺς ρώτησε μὲ ἀπορία γιατί ὑπομένουν μὲ τόση ὑπομονή τόσο φρικτὰ βάσανα καὶ τιμωρίες. Κι ἐκεῖνοι μὲ πίστη τοῦ ἀποκρίθηκαν ὅτι ὑπομένουν τὰ ἐπίγεια βασανιστήρια γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, πάσχοντας, γιὰ νὰ μὴν Τὸν προδώσουν, γιὰ νὰ μὴν Τὸν ἀρνηθοῦν. Ἀκούγοντας τὰ λόγια τους ὁ Ἅγιος Ἀνδριανός ἀμέσως ἔνωισε τὴν Θεία Χάρη νὰ τὸν ἐπισκιάζει καὶ μόνος του παραδόθηκε γιὰ νὰ μαρτυρήσει, ὁμολογώντας ὅτι «θέλω νὰ πεθάνω γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μου». Ἀμέσως οἱ στρατιῶτες τὸν ἔδεσαν μὲ ἀλυσίδες καὶ τὸν φυλάκισαν σὸ δεσμοτήριο.

Καθὼς ἔμαθε τὴν σύλληψή του καὶ τὴν φυλάκισή του ἡ σύζυγός του Ναταλία καὶ χωρὶς νὰ ξέρει τὴν αἰτία, θρηνοῦσε καὶ ἔκλαιγε. Ἄλλὰ

μόλις ἔμαθε ὅτι γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ φυλακίστηκε ὁ σύζυγός της, ἀμέσως ντύθηκε τὸ πιὸ καλὸ της φόρεμα καὶ πῆγε στὴ φυλακή γιὰ νὰ τὸν ἐπισκεφθεῖ. Μόλις βρέθηκε μπροστὰ στὸν ἀλυσσοδεμένο Ἀνδριανὸ ἔτρεξε καὶ καταφιλοῦσε τὰ δεσμά καὶ τίς ἀλυσίδες του καὶ τὸν μακάριζε γιὰ τὴν προθυμία του νὰ μαρτυρήσει ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Εἶπε δέ, ὅτι θὰ προσεύχεται γιὰ νὰ μείνει στερεὸς καὶ ἀπαρασάλλετος στὰ βασανιστήρια πού τὸν περίμεναν καὶ παρακάλεσε καὶ τοὺς ἄλλους χριστιανούς μάρτυρες νὰ προσεύχονται γι' αὐτὸν στὸν Θεό.

Ὅταν ὁ Ἀνδριανός πῆρε τὴν ἄδεια ἀπὸ τὸν Βασιλέα νὰ πάει σὸ σπίτι του γιὰ νὰ ἀποχαιρέτησε τὴν σύζυγό του, γιατί ἦταν κοντὰ ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου του, ἡ Ναταλία βλέποντάς τον πίστεψε ὅτι δειλίασε καὶ ἀρνήθηκε τὸν Χριστό καὶ γι' αὐτὸ ἀφέθηκε ἐλεύθερος. Ἀλλὰ ἐκεῖνος τῆς ἐξήγησε κι ἔτσι χαρούμενη τὸν ἀκολούθησε μέχρι τὸν βασιλέα γιὰ νὰ συμμαρτυρήσει μαζί του. Ὅμολογώντας λοιπὸν ὁ Ἀνδριανός γι' ἄλλη μιὰ φορὰ τὸν Χριστό ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ξυλοκοπήθηκε ἄγρια καὶ ἔπειτα τοῦ ἔγδαραν τὴν κοιλιά μέχρι πού φάνηκαν τὰ σπλάγχνα του.

Ήταν δέ τότε ὁ Ἅγιος μόλις 28 ἐτῶν. Ὑστερα τοῦ ἔκοψαν, μαζί καί τῶν ἄλλων χριστιανῶν τά πόδια καί τά χέρια, ἐνῶ τό μαρτύριό του τό παρακολουθοῦσε μέ προσευχή ἢ σύζυγός του Ναταλία, παρακαλῶντας νά ὑπομείνει ἀνδρείως τούς πόνους καί νά μήν προδόσει τόν Χριστό.

Ὅταν ὁ Ἅγιος Ἀνδριανός τελείωσε τό μαρτύριο μαζί μέ τούς ὑπόλοιπους μάρτυρες, πήραν τά λείψανά τους γιά νά τά ρίξουν στή φωτιά καί τότε ἡ Ἁγία Ναταλία ἔκρυψε τό χέρι τοῦ Ἁγίου Ἀνδριανοῦ καί ἄλειψε τόν ἑαυτό της μέ τά αἵματα τῶν μαρτύρων, σά νά ἦταν μύρα καί ἀρώματα. Ὅταν τά ἅγια λείψανα τά ἔριξαν στή φωτιά ἔπιασε ραγδαία βροχή ἢ ὁποία ἔσβησε τήν φωτιά κι ἔτσι οἱ χριστιανοί συνέλεξαν τά ἅγια λείψανα καί τά ἔβαλαν σ' ἓνα πλοῖο μέ τό ὁποῖο ἔφτασαν στήν Ἀργυρούπολη (πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως), ὅπου καί τά ἐνεταφίασαν. Ἐκεῖ τελείωσε καί τήν ζωή της ἡ Ἁγία Ναταλία, παραδίδοντας τήν ἀγνή ψυχή της στά χέρια τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐνεταφίασαν δίπλα στά λείψανα τῶν ἁγίων μαρτύρων.

Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀνδριανοῦ καί Ναταλίας ἐορτάζεται στίς 26 Αὐγούστου καί μαζί σννεορτάζουμε τούς 23 μάρτυρες πού ἄθλησαν μαζί μέ τόν Ἅγιο Ἀνδριανό καί ὑπέστησαν ὅλοι μαζί τόσο φρικτά βασανιστήρια.

(Συναξαριστής
Αὐγούστου)

‘Ο μακαριστός Γέροντας ΙΩΣΗΦ

Τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς
Βατοπαιδίου Ἀρχμ. ΕΦΡΑΙΜ

(περιοδ. “Πεμπτοσύα”, τεῦχος 1)

Ο ΗΣΥΧΑΣΤΗΣ

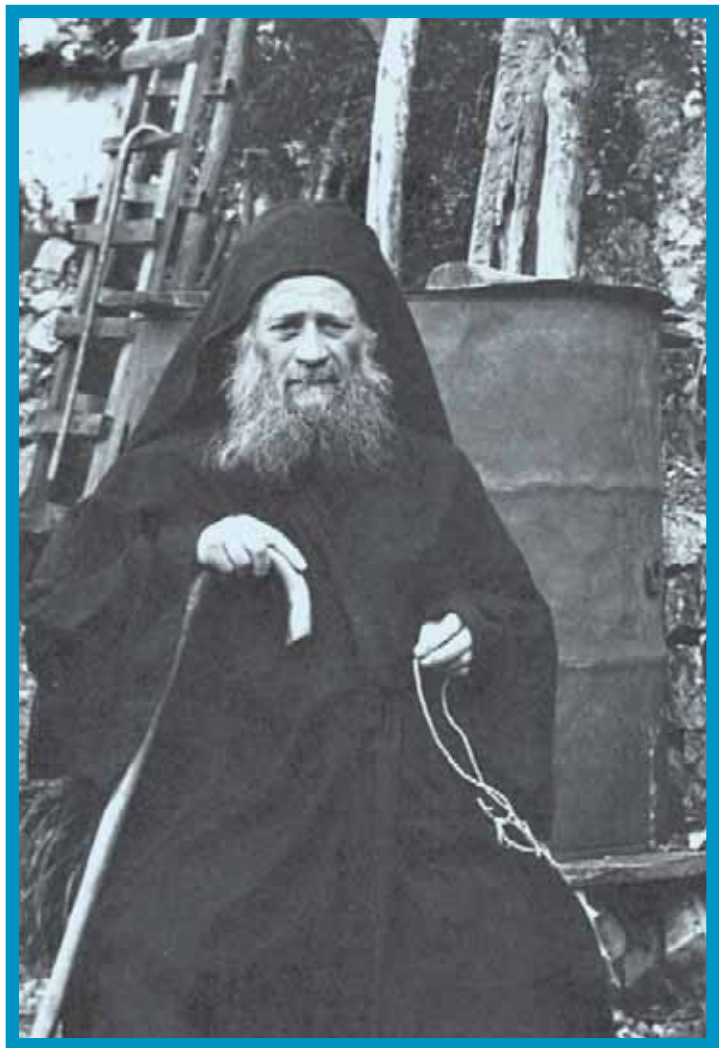
Η παρουσία τοῦ προσώπου Χριστοῦ- Θεοῦ στή γῆ ἦταν μία προσφορά πρακτικῆς φύσις- ἀγάπης καί ἡ ἀγάπη αὐτή προερχόταν ἀπό τήν ἐσωτερική ἐνέργεια φωτός τῆς θεόπιτος, πού ἔκρυβε μέσα Του καί ἄφισε νά φανεῖ ἐξωτερικά στό ὄρος Θαβώρ, στή Μεταμόρφωσί Του. Ἡ προσωπική Του ζωική εἶναι ἡ ἀλήθεια γιά κάθε ἄνθρωπο, ἡ ἀλήθεια ὁμως ἐφαρμοσμένη σάν φύσις ἀγάπης, ἀνιδιοτελοῦς πρὸς τόν συνάνθρωπο. Ὅλες οἱ ἐντολές Του ὀδηγοῦν στήν ἀλήθεια, στήν ἀγάπη, στό φῶς, στήν ἀπομίμηση τῶν ἀρετῶν τοῦ θεϊκοῦ Του προσώπου. Μόνο ὁποῖος ἀποφασίσει νά περάσει σ’ ἓνα “στάδιο” αὐτοφυσίας μπορεῖ νά κατανοήσει ὅτι μέσα ἀπό τούς κόπους γιά τήν ἀπόκτηση τῆς ἀγάπης πρὸς ὅλους, ἀκόμη καί πρὸς τούς ἐχθρούς, πηγάζει μέσα στήν καρδιά του ἡ ἐνέργεια τοῦ φωτός ἐκείνου πού ἀνακαινίζει, μεταμορφώνει τελείως τόν ἄνθρωπο καί τόν ἀνεβάζει στήν ὑψιστή ἐπιτυχία καί σκοπό τῆς ζωῆς, τήν θέωση τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τήν υἰοθεσία, τή νίκη κατά τοῦ θανάτου, τήν αἰώνια ἀνάστασί του. Μέσα στήν ὀρθόδοξη παράδοση ἀπειροῖ ἦταν οἱ μάρτυρες αὐτῆς τῆς ὁδοῦ καί ἰδίως στόν ἐλληνικό χῶρο.

Ο Γέροντας Ίωσήφ ὁ Ἡσυχαστής ἔζησε στό Ἅγιον Ὄρος ἀπό τό 1921 ἕως τό 1959. Ἡ κατά κόσμον καταγωγή τοῦ μακαριστοῦ αὐτοῦ Γέροντα ἦταν ἀπό τή νήσο Πάρο. Στά χρόνια πού γεννήθηκε, οἱ ἀξίες πού χαρακτηρίζαν τήν εὐγένεια τοῦ ἀνθρώπου ἐναντι τῶν ἄλλων δημιουργημάτων ἦταν ἀκόμη πολύ ἰσχυρές, ὅπως καί στή δική του φτωγή, κατά τά ἄλλα, οἰκογένεια, γεγονός πού τοῦ δώρισε ἄριστες ἀρχές καί ἐνάρετο χαρακτήρα. Πολύ σύντομα ἔμεινε ὀρφανός ἀπό πατέρα καί αὐτό τοῦ στέρησε τήν δυνατότητα νά ἔχει ἰδιαίτερες σπουδές. Τελείωσε τήν Β' Δημοτικῆς, ὥστε μόλις εἶχε τήν δυνατότητα ἀπλῶς νά διαβάσει καί νά γράφει χωρίς σωστό συντακτικό καί μέ πολλά ὀρθογραφικά λάθη. Ἐργαζόμενος στόν τόπο τῆς γεννήσεώς του, τελείωσε τήν στρατιωτική του θητεία στό Ναυτικό καί σέ ἡλικία περίπου 23 ἐτῶν βρισκόταν στήν Ἀθήνα σάν μικροπωλητής.

Ἔοραμα - Ἀποκάλυψη.

Στήν ἀπλότητα τῶν χρόνων ἐκείνων, σ' ἕνα περιβάλλον πολύ κοσμικό, ὅπως ἦταν τότε ἡ Ἀθήνα, μιά εὐγενική ὑπαρξη γεμάτη αὐτοθυσία καί ἀγάπη ὅπως ἦταν ὁ Φραγκίσκος - αὐτό ἦταν τό ὄνομά του πρῖν γίνει μοναχός- ζοῦσε μιά ζωή ἐντιμη καί προσεγμένη, ἕως ὅτου κάποιες συγκυρίες τοῦ ἀλλάξαν

τελείως τήν ζωή. Ἐνῶ μελετοῦσε βιβλία παλαιῶν ἀσκητῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἕνα ἀποκαλυπτικό ὄραμα τοῦ ἔδωσε μεγάλη ὄθηση πρός τόν μοναχισμό. Βρέθηκε μπροστά σέ μεγαλειώδεις ἀνακτορικούς χώρους καί συνοδευόμενος ἀπό τούς φύλακες τοῦ χώρου αὐτοῦ φοβήθηκε, διότι δέν γνώριζε πῶς βρέθηκε ἐκεῖ, χωρίς νά τό ἀξιῖει, ὁμως ἐκεῖνοι χαμογέλασαν μέ καλοσύνη καί τοῦ εἶπαν ὅτι τό νά ἀνεβῆ ἐκεῖ εἶναι ἐπιθυμία καί θέληση τοῦ Βασιλέως. Γιά τήν ἐποχή βέβαια ἐκείνη, αὐτό ἦταν ὑψιστή τιμή. Ἐδῶ ὁμως δέν συνάντησε ὁ Φραγκίσκος κάτι τό ἐπίγειο, ἀλλά περνώντας μέσα ἀπό ἀσύλληπτους γιά τήν γήινη διάνοια χώρους, σέ μιά ξένη γιά τούς κοινούς θνητούς διάσταση, τόν ὑποδέχτηκαν καί τοῦ ἔδωσαν ἐνδυμασία πολυτίμη πού ἔμοιαζε κατασκευασμένη ἀπό ὀλόλευκο φῶς, ἐνῶ ταυτόχρονα τοῦ εἶπαν “ἀπό ἐδῶ καί στό ἐξῆς θά ὑπηρετεῖς ἐδῶ”. Παρόμοιες “πληροφορίες” εἶχε συναντήσει ὁ Φραγκίσκος στή μελέτη τῶν

Ο Γέροντας Ίωσήφ τό 1930

βίων τών Γερόντων καί άσκητών τής έρήμου. Αυτό τό όραμα - αποκάλυψη συνοδευόταν καί από μία υπερχόσμια θεϊκή ενέργεια. Αυτή ή ενέργεια γέμισε τόν έσωτερικό κόσμο του Φραγκίσκου μέ τόν πόθο νά γνωρίσει τόν Δημιουργό του, νά απομακρυνθεί από κάθε τι γήινο, νά μμειται- πριν γίνει άκόμη μοναχός- τήν προσευχή, τή νηστεία καί τήν άγρυπνία τών σιητών, στην Πεντέλη καί σέ άλλους χώρους κοντά στην Αθήνα, πού στην εποχή του ήταν άκατοίκητη.

Μιά “τυχαία” γνωριμία του μέ ένα Άγιορείτη μοναχό, τόν οδήγησε στό Άγιο Όρος καί μάλιστα στα έρημικότερα μέρη του, στα Κατουνάκια. Ο Φραγκίσκος δέν ήταν άκόμη έμπειρος άσκητής, είχε όμως ενημερωθεί από τήν μελέτη τών βιβλίων τών διαφόρων παλαιών άσκητών καί τήν φυσική του συνείδηση ότι, για νά ονομάζεται κανείς άνθρωπος, πρέπει νά έχει νικήσει

μέσα του όλα τά πάθη πού προσδίδουν στόν ανθρώπινο χαρακτήρα τόν θηρώδη καί άλογο τρόπο ζωής. Αυτός ό άλογος τρόπος ζωής, όπως έμπειρος άργότερα άσκητής γράφει στα πνευματικά παιδιά πού καθοδηγούσε, χαρακτηρίζεται από τήν υπερηφάνεια ή τόν εγωϊσμό, τήν φιλαυτία ή τήν υπερβολική άγάπη του έαυτού μας καί τήν πλεονεξία, πού ξεγελά τόν άνθρωπο καί τόν κάνει νά μαζεύει συνεχώς χρήματα. Σάν συνέχεια τής άλυσίδας αυτών τών κακών είναι ό θυμός καί ή ταραχή, τό μίσος καί γενικότερα ό,τι αντίστρατεύεται τήν άγάπη.

Γιά νά ξεκινήσει τό μοναχικό του άγώνα, σύμφωνα μέ όσα είχε διαβάσει, έπρεπε νά συναντήσει άλλους έμπειρους γέροντες, ώστε μέ τήν καθοδήγηση νά περπατήσει στόν άόρατο δρόμο τής θεώσεως, νά πολεμήσει μέ παράλογες επιθυμίες, νά βρει συμπαράσταση από τήν Θεία Χάρη, νά νικήσει μέ τήν Θεία Ένέργεια κάθε μορφή κακίας, πού είτε είχε κατακτήσει κάποιο μέρος τής καρδιάς του τόν καιρό πού δέν εργαζόταν τίς ευαγγελικές άρετές, είτε επρόκειτο νά τόν προσβάλλει για νά του ανακόψει τόν δρόμο. Στην προσπάθεια αυτή διευκολύνθηκε. Ένώ έμενε προσωρινά στην πλέον έρημη περιοχή του Άγίου Όρους, τήν Βίγλα, ή όποια βρίσκεται στην νοτιοανατολική πλευρά του Άγίου Όρους καί προσπαθούσε, όπως είχε διαβάσει στους βίους τών όσίων, νά προσεύχεται, νά νηστεύει, νά άγρυπνεί καί νά αναζητεί καθοδήγηση, κουράστηκε υπερβολικά, καί μέ πόνο, άγωνία καί δάκρυα παρακαλούσε τόν Χριστό καί τήν Κυρία Θεοτόκο για βοήθεια καί συμπαράσταση. Από τήν έρημη Βίγλα κοίταζε προς τήν κορυφή του Άθωνα, στό έκκλησάκι τής Παναγίας καί γεμάτος ταπεινώση προσευχόταν, όταν ξαφνικά αισθάνθηκε κάποιο σκίρτημα χαράς στην καρδιά του καί ταυτόχρονα είδε αισθητά ένα φώς, τό όποιο προερχόταν από τό έκκλησάκι τής Παναγίας καί του μετέδωσε υπερφυσικές ιδιότητες. Έχασε τήν αίσθηση του χώρου, του χρόνου, τής ύλης, άκόμη καί του σώματός του. Η χαρά ήταν ανεπανάλεπτη, τό φώς ενωμένο μέ τήν ύπαρξή του καί έξω από αυτόν, ενώ ταυτόχρονα ή πονεμένη προσευχή του άλλαξε. Μέσα στην καρδιά του άκουγόταν ξεκάθαρα, ρυθμικά, μέ αίσθηση υπερφυσικής ειρήνης χωρίς πλέον δική του προσπάθεια τό “Κύριε Ίησού Χριστέ έλέησόν με”, ή

σύντομη προσευχή πού χρησιμοποιούν οί Ἅγιο-
ρειτες Πατέρες, γιά νά ἔχουν ἀδιάλειπτη μνήμη
τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἐντολῶν Του, καί ἐπίσης νά
ἐμπληρῶνουν τήν ἐντολή τοῦ Ἀποστόλου Παύ-
λου “ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε” (Α΄ Θεσσαλ. ε΄,
17). Αὐτή ἦταν ἡ πρώτη του ἐμπειρία, πραγματι-
κή αἴσθηση καί πνευματική γνώση τῆς Χάριτος
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία μᾶς δόθηκε κατά
τό ἅγιο βάπτισμα στά παιδικά μας χρόνια.

Ἄπό τήν ἡμέρα ἐκεῖνη ἀπομακρύνθηκε
περισσότερο ἀπό τούς κατοικημένους χώρους,
ζοῦσε μέ ὑπερβολική λιτότητα, τό φαγητό του
ἦταν λίγο παξιμάδι κατά τίς ἀπογευματινές

Οἱ ὑπερφυσικοί ἀγῶνες καί ἡ νίκη.

Στήν κορυφή τοῦ Ἰθωνα, τήν ἡμέρα τῆς
ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ, συνάντησε τόν μετέπειτα συνα-
σκητή του π. Ἀρσένιο καί ἀφοῦ συμφώνησαν νά
ἀγωνιστοῦν μαζί, ζήτησαν τήν συμβουλή ἑνός
πολύ ἐναρέτου καί σοφοῦ Γέροντα, τοῦ Γέροντα
Δανιήλ τοῦ Κατουνακιώτη, πού νά μείνουν καί
πῶς νά ἀγωνίζονται. Καί αὐτός πολύ σοφά τούς
σύστησε νά ὑποταχθοῦν σέ κάποιο γέροντα ἐνά-
ρετο, ἀκόμη ἂν εἶναι πολύ ἀπλός, νά πάρουν τήν
εὐχή του καί μετά τήν κοίμησή του νά ἀγωνι-

Ο Γέροντας Ἰωσήφ μέ τή συνοδεία του.

ῶρες τῆς ἡμέρας καί αὐτό τό ἔπαιρνε ἀπό τίς
μονές γιά τίς ὁποῖες ἔφτιαχνε σκοῦπες ἀπό
θάμνους, ἐνῶ εἶχε ὡς αὐστηρό πρόγραμμα τήν
καλλιέργεια τῆς προσευχῆς μέσα στήν καρδιά
του, ὅπως τόν δίδαξε ἡ Θεία Χάρη, ἡ ὁποία μετά
τήν ἀποκάλυψη ἐκεῖνη εἶχε συσταλεῖ καί τώρα
χρειαζόταν ὁ ἀγῶνας τῆς ἐργασίας τοῦ προγραμ-
ματισμοῦ καί τῆς ἀναζητήσεως.

σθοῦν ὅπως τούς ἀρέσει. Πράγματι, παρέμειναν
καί ἔζησαν κοντά στους Γέροντες Ἐφραίμ καί
Ἰωσήφ. Ἡ ἀσκητική ζωή ἐξωτερικά εἶναι μιά
μονοτονία, ὁμως μέσα στό πρόγραμμα αὐτό ὁ
ἄνθρωπος ἐνδοσκοπεῖ, παρακολουθεῖ τόν ἐσωτε-
ρικό του κόσμο καί μέ τήν δύναμη τοῦ φωτός τῆς
προσευχῆς ἐλέγχει ὅλες τίς σκέψεις καί τίς ἐνέρ-
γειες πού αὐτές μεταφέρουν.

“Άγιο Όρος. Στο βάθος διακρίνεται
ή κορυφή του Άθωνα

Μέ τη δύναμη της Χάριτος του Θεού διώχνει κάθε πονηρή σκέψη που υποβάλλει κυρίως φαντασιώσεις υπερηφανείας, οίησης και εγωισμού, σαρκικές αναπαύσεις, ήδονες και απολαύσεις “υπέρ τό μέτρον”, συναισθήματα μίσους, ζηλίας και φθόνου, ή ακόμη την προσκόλλησή στα υλικά πράγματα, ώστε να κινδυνεύει κανείς να θυμώσει όταν του τά στερούν ή να ανταποδίδει κακόν αντί κακού. Καί αντί όλων αυτών, μέ την Θεία Ένέργεια, μέ την παράλληλη προσοχή και απόφασή του να μοιάσει στον Θεό, ό άσκητής αποκτά επίγνωση της αδυναμίας του ανθρώπου. Χωρίς την δύναμη του Θεού και την συνεργασία μέ τη Θεία Χάρη δέν μπορεί να κάνει τίποτε αγαθό, αποφεύγει τό να “οΐεται”, δηλαδή να νομίζει ότι είναι σπουδαίος και γνωρίζει έτσι την πατρική προστασία του Δημιουργού του. Εισέρχεται στον πρώτο ευαγγελικό μακαρισμό “μακάριοι οί πτωχοί τῷ πνεύματι” που είναι ή ταπείνωση, ό χαρακτήρας του Χριστού, “μάθετε απ’ έμοῦ, ότι πρῶτος εἰμί και ταπεινός τῆ καρδία”. (Ματθ. ια΄, 29).

Ό αντίθετος της ταπεινώσεως δρόμος τούς μέν μοναχούς τούς κάνει παράλογους, τούς δέ λαϊκούς τούς στέλνει στο ψυχιατρεῖο.

Αποδιώκοντας μέ τη Θεία Ένέργεια τό μῖσος, τόν θυμό, την ζήλεια, τόν φθόνο και μέ την προσοχή, την βιωτή και την σταθερή απόφασή του να έχθρεύεται όχι τούς ανθρώπους αλλά την

κακία, αποκτά ό άσκητής την αγάπη, την κορυφή όλων τῶν ἀρετῶν, που τόν κάνει ὅμοιο μέ τό Θεό, “ὅτι ό Θεός αγάπη ἐστί” (Α΄ Ίω. δ΄,8). Για την απόκτηση βέβαια όλων αυτών βοηθεῖ υπερβολικά ή άκτημοσύνη, τό ὅτι ό νοῦς δέν προσκολλάται σε τίποτα γήινο, οὔτε έχει ἐπιθυμία πρὸς κάτι υλικό. Όταν ή Θεία Χάρη θέλει να αναδείξει κάποιον στο πνευματικό ἀξίωμα του διδασκάλου και του Πατέρα, τόν περνά μέσα από διάφορες δοκιμασίες. Για την απόκτηση τῶν παραπάνω χρειάζεται ὑπομονή, ἐπιμονή, κόπος, θλίψη και έντονος αγῶνας. Ό αγῶνας αυτός στη ζωή τῶν ασκητῶν αλλά και τῶν συνειδητῶν χριστιανῶν ονομάζεται και εἶναι σταυρός, δηλαδή σάν την ἐσταυρωμένη ζωή του Κυρίου.

Έν τῷ μεταξύ αγωνιζόμενοι στά Κατουνάκια, πέθανε ό ένας από τούς Γέροντες, ό Ίωσήφ, ένῶ στο ὄνομά του εἶχε ήδη καρεῖ μοναχός ό μακαριστός μας Γέροντας, ό πρῶην Φραγκίσκος και τώρα πλέον Ίωσήφ. Μεγάλες δοκιμασίες από τό ἐργόχειρο και κάποιες συνήθειες τῶν περιοίκων μοναχῶν ανάγκασαν τόν Γέροντα Έφραϊμ και τούς δύο ὑποτακτικούς Ίωσήφ και Άρσένιο να άνέβουν ψηλότερα στην περιοχή του Άγ. Βασιλείου. Οί δυσκολίες λόγω της άκτημοσύνης ἦταν ἀπερίγραπτες. Έκεῖ αναγκάστηκαν να φτιάξουν ένα μικρό καλυβάκι διαμονῆς μέ ἀπερίγραπτους κόπους. Έκεῖ ἀργότερα σε βαθειά γεράματα πέθανε και ό Γέροντας Έφραϊμ,

Ο Γέροντας Ίωσήφ
μέ τόν π. Άθανάσιο

καλλιεργούνται όμως και σήμερα στο Άγιο Όρος και στην Εκκλησία γενικότερα.

Τό όραμα του δοξασμένου στρατηγού.

Ο μακαριστός Γέροντας πριν ξεκινήσει τόν άσκητικό του άγωνα, είχε πόθο νά ζήσει μία πολύ πνευματική ζωή και δέν ύπολόγιζε κόπους σωματικούς, νηστείες και θλίψεις, ύπομονή στην προσευχή και ό,τι άλλο χρειαζόταν για νά πετύχει τό σκοπό του. Έτσι προσευχόμενος στό μικρό καλύβι του στόν Άγιο Βασίλειο, μέσα στην ήσυχία της ξημιιάς και της νύκτας, τό άκτιστο φώς της Θείας Χάριτος αϊξήθηκε ύπερβολικά μέσα του μέ άπειρη γλυκύτητα και ξαφνικά εμφανίστηκαν μπροστά του ένα τάγμα μοναχών σάν παράταξη και άπέναντί τους πάλι σάν είδος στρατού πολλοί μαύροι έξαγριωμένοι μέ άσχημη όψη και διάθεση. Τόν πλησίασε ένας, δοξασμένος από θεϊκό φώς, στρατηγός και του είπε: “Έπιθυμείς νά πολεμήσεις στην πρώτη γραμμή;” και ένω ό μακαριστός Γέροντας του άπάντησε ναι, χαρούμενα μέ γενναιότητα, όδηγήθηκε τελείως μπροστά όπου ήταν ένας ή δύο μοναχοί, ένω ταυτόχρονα του μίλησε ό οδηγός του και του είπε: “όποιος θέλει νά πολεμήσει άνδρεία μέ αυτούς τους σκοτεινούς δέν τόν έμποδιζω, αλλά τόν βοηθώ”.

Όκτώ χρόνια ακόμη αγωνίστηκε σκληρά έναντιόν κάθε δαίμονα και κυρίως αυτού που προκαλεί την άνηθικότητα και την πορνεία. Στο διάστημα αυτό ό άγώνας ήταν έξαντλητικός, κοιμόταν λίγο σε ένα είδος καρέκλας, δέν ξάπλωνε, νήστευε και προσευχόταν αδιάλειπτα.

ένω για τόν γέροντα Ίωσήφ ξεκίνησαν οί μεγάλοι πνευματικοί άγώνες.

“Όποιος μοναχός έχει τή διάθεση νά άνεβεί ψηλά, νά ξεπεράσει όχι μόνο τήν κακία αλλά και αυτή τήν φυσική κίνηση της σαρκικής ήδονής, θά του δοθεί ή ύπερφυσική νίκη, αλλά μέ ύπερφυσικούς άγώνες και ύπερφυσική συμπαράσταση της Χάριτος του Θεού. Αυτόι οί άόρατοι δρόμοι που ακολουθήθηκαν από τους Άγίους Πατέρες και ήταν γνωστοί ακόμη και στους άπλους χριστιανούς στόν κόσμο, στους γονείς μας και τους παππούδες μας, σήμερα λόγω της διεισδύσεως ξένων τρόπων ζωής είναι ελάχιστα γνωστοί,

‘Ο Γέροντας Ίωσήφ με τή συνοδεία του.

‘Όταν έφτανε σέ ύπερβολική κόπωση και θλίψη τόν παρηγορούσε ή Χάρη του Θεού. ‘Ο ίδιος στηρίζοντας άργότερα τά πνευματικά του παιδιά, τούς διηγόταν πολλές άπό αυτές τίς θεϊκές παρηγοριές.

Στό διάστημα αυτό γνώρισε ένα πολύ ένάρετο άσκητή, τόν Γέροντα Δανιήλ, πού έμενε στό κάθισμα του Άγίου Πέτρου μετά άπό τήν έρημική και πανέμορφη περιοχή τών Κρυών Νερών. ‘Ο ίδιος διηγείται: “Η τάξις μου ήτο νά εσθίω άπαξ τής ήμέρας όλίγον, μέ μέτρον ψωμί και φαί. Και καν Πάσχα ή Απόκριες ένα ήτο εις ήμäs φαγητόν. Άπαξ. Και εις όλον τό έτος όλονύκτιος άγρυπνία. Τήν τάξιν αυτήν παρελάβαμε μέ τόν Γέροντα Άρσένιο άπό έναν νηπτικό και άγιο Γέροντα, τόν Παπα-Δανιήλ. Είχε και άλλους έτότε άγιους πολλούς. Αύτός ήτο ό ένας. Και ιερεύς και ήσυχαστής άκρον. Δέν έδέχετο εις τήν λειτουργίαν κανένα. Βαστούσε ή λειτουργία του τρισήμιση και τέσσαρες ώρες. Άπό τά δάκρυα δέν ήμπορούσε νά δώση τās έκφωνήσεις. Έγένετο λάσπη τό έδαφος. Δι’ αυτό και άργούσε

πολύ. Αύτός ήτο πενήντα και πλέον έτών ιερουργός. Μίαν ήμέραν δέν έννοούσε νά αφήση τήν θείαν λειτουργίαν. Και τήν Σαρακοστήν όλες τες ήμέρες έκανε Προηγιασμένες. Και μέχρι τέλους χωρίς άσθένεια έκοιμήθη... Αύτός δέν έδέχετο κανέναν ως είπομεν, άλλ’ εγώ επειδή ήμην πολύ επιτήδειος νά έρευνηώ διά νά μάθω - δι’ αυτό και ή οίκονομία του Θεού, όπως θεμιώς τόν έζητούσα- έσυγκατέβη και μέ έδέχετο. Και εις κάθε φοράν μέ έλεγεν όλίγα πλήρη χάριτος λόγια. Και έβάδιζα όλην τήν νύχτα διά νά πάω εκεί μόνος, νά ιδώ τήν όντως θείαν εκείνη παράστασιν, και νά άκούσω ένα-δυό λογάρια... Ήσαν και άλλοι πολλοί, έχοντες έκαστος ίδιον χάρισμα και πάντες ήγιασμένοι, ευωδιάζοντες ως κρίνα τήν έρημον”.

Στόν Άγιο Βασίλειο έγινε γνωστός πλέον ό Γέροντας και πολλοί τόν επισκεπτόταν για συμβουλές. Ήτσι ένοχλούμενος στήν ήσυχία του, άναζητούσε άλλο χώρο ήσυχαστικό και δύσβατο, κρυμμένο άπό τούς πολλούς. Δέν άργησε νά ανακαλύψει τίς σπηλιές στή Μικρά

Ἁγία Ἄννα. Ἦταν τόπος στενός καί δύσβατος. Ὁ χώρος γιά νά κτιστεῖ ἕνα μικρό πηλίνο καλυβάκι, ὅπως συνηθίζοταν ἦταν σχεδόν ἀκατάλληλος. Ὅλη τους ἡ περιουσία ἦταν λίγα βιβλία καί τά ροῦχα πού φοροῦσαν. Μετακόμισαν ἐκεῖ τόν Ἰανουάριο τοῦ 1938. Οἱ κόποι, οἱ παρατεταμένες νηστείες καί ἀγρυπνίες κατέβαλαν πλέον τό σῶμα τοῦ Γέροντα. Ἀναγκάστηκαν καί ἔκτισαν μιά μικρή πόρτα στοὺς βράχους πού ἦταν ἡ μοναδική φυσική εἴσοδος, λίγο μετά ἔκτισαν κάτω ἀπό τή σπηλιά ἕνα μεγαλύτερο καλύβι μέ ξύλα, βέργες, πηλό, τό ὅποιο διαίρεσαν σέ τρία πολύ μικρά δωμάτια. Ἦταν δέ τόσο μικρό πού μέ κόπο μποροῦσε νά ἐξυπηρετηθεῖ ἄνθρωπος περιορισμένων ἀπαιτήσεων, καί ἀντί πόρτας χρησιμοποιοῦσαν τό παράθυρο.

Γιά ἑννέα χρόνια στή συνοδεία τους στή Μικρά Ἁγία Ἄννα ἦταν μόνο οἱ δύο τους, ὁ Γέροντας Ἰωσήφ καί ὁ π. Ἀρσένιος. Ὁ ἐφημέριος ἐρχόταν καί ἔμενε μαζί τους μία ἢ δύο φορές τήν εβδομάδα γιά τή θεία λειτουργία. Ὁ ἐφημέριος αὐτός, ἐνάρετος ἱερομόναχος, ἦταν ὁ μετέπειτα πολύ γνωστός στό Ἅγιον Ὅρος Παπα-Ἐφραίμ Κατουνακιώτης.

Ἡ ἐπιθυμία νά μὴν ἔχουν τίποτα ἐκτός ἀπό τά ἀναγκαῖα ξεκινοῦσε ἀπό τόν πόθο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ὥστε τίποτε νά μὴν ἐνοχλεῖ τήν γαλήνια καί καθαρὴ προσευχή τους, τίποτε νά μὴ διασπᾶ τήν προσοχή τους. Ὁ νοῦς τους ἀνάλαφρος ἀντιμετώπιζε τίς ἐχθρικές προσβολές, ζοῦσε μέσα σέ ἀπεριόρατη ἐσωτερική καί ἐξωτερική ἡσυχία καί ἐνωόταν ἀκατάληπτα σέ θείους ἔρωτες μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος καταπατᾷ τό νόμο τῆς συνειδήσεως καί τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, πιστεύοντας ὅτι θά εὐτυχήσει καί θά εἶναι ἐμπλεος ἡδονῆς ἂν ἐνεργήσει παρὰ τοὺς δύο αὐτοὺς νόμους. Καί πράγματι καταπατώντας τήν ἠθική ἀξία τῆς ἐντιμότητας στίς συναλλαγές κερδίζει κανεῖς σέ ὕλη, καταστρέφοντας τήν πνευματική του ὑπόσταση καί νοιώθοντας μιά ἡδονή ἢ ὅποια στήν γλώσσα τοῦ εὐαγγελίου ἀποτελεῖ ἁμαρτία. Τό ἴδιο συμβαίνει καί στήν πορνεία, στή μοιχεία, στό ψεῦδος κτλ.

Ἡ αἰτία πού ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖ τήν ἁμαρτία ὡς ἀγαθό εἶναι ἡ ἡδονή. Μέσα στήν ἀσκητική ζωὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ ἀσκητές δέν ἦταν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι μισοῦσαν τό σῶμα τους,

ἀλλά μέ τή νηστεία καί τόν κόπο νικοῦσαν τὰ πάθη πού προκαλοῦν οἱ ἡδονές τοῦ σώματος, ἐνῶ μέ τήν ταπείνωση νικοῦσαν τόν ἐγωϊσμό καί τήν ὑψηλοφροσύνη, μέ τή συνεργασία πάντοτε τῆς Θείας Χάριτος. Ἔτσι ἐπιδίδονταν σέ ἀγώνες φιλοπονίας, ἡσυχίας, σιωπῆς καί προσευχῆς, μέ σκοπό νά φθάσουν στήν ἔνωση μέ τόν Θεό καί τήν τέλεια ἀγάπη.

Ἡ συνάντηση μέ τόν Γέροντα Ἰωσήφ τόν Βατοπαιδινό.

Τό 1947 καί ἐνῶ ὁ Γέροντας Ἰωσήφ συνεχίζει τήν σκληρή καί αὐστηρή ἀσκητική του ζωή, δέχτηκε στήν συνοδεία του μετά ἀπό προσευχή τόν Γέροντα Ἰωσήφ, πού σήμερα εἶναι σχεδόν 80 ἐτῶν καί ζεῖ στήν Ἱερά Μονή Βατοπαιδίου. Ὅταν προσέγγισε τόν Γέροντα Ἰωσήφ, ἐκεῖνος δέν τόν δέχτηκε σάν μαθητή του. Ὅμως παρακαλώντας τον ἐπίμονα ἀπέσπασε στό τέλος τήν ὑπόσχεση ὅτι θά προσευχόταν ὁ Γέροντας καί θά τοῦ ἀπαντοῦσε τελικά μετά ἀπό θεϊκό φωτισμό καί πληροφορία. Ὁ ἴδιος ὁ Γέροντας Ἰωσήφ ὁ Βατοπαιδινός στόν ἐκτενῆ βίο πού ἔχει συγγράψει γιά τόν Γέροντά του, ἀναφέρει: “Ὅταν τήν ἐπομένη μέρα, μετά ἀπό ἐναγώνια ἀναμονή, ἀκουσα τήν συγκατάθεση τοῦ Γέροντα ὅτι μέ δέχεται, ἄνοιγε γιά τήν εὐτέλειά μου ἡ νέα σελίδα τῆς ταπεινῆς μου ζωῆς. Μόνο ἀπό τότε δέν εἶχα ἀμφιβολίες ἢ ἀπορίες, ἀλλά μέ ὄλο τό πλήρωμα τῆς πληροφορίας καί πίστεως εὐρήκα αὐτό πού νοσταλγοῦσα καί προγραμματίζα, πού ἦταν καί τό μακρινό μου ὄνειρο. Ἐμένα πιά μόνιμα μαζί τους, ὅταν ὁ Γέροντας ἐγκατέλειψε τό κελλάκι του ὅπου ἔμενε καί πῆγε μακρύτερα, διακόσια περίπου μέτρα, σέ ἄλλο κελλί πού τοῦ εἶχα ἐτοιμάσει καί ἔμενε ἐκεῖ μόνος του. Μετά τήν ἀγρυπνία μας μέχρι τά μεσάνυχτα, πηγαίναμε στό Γέροντα, διότι ἐνωρίτερα δέν δεχόταν ποτέ. Ἐνα μεσημέρι μετά τό γεῦμα, ὅταν τοῦ ἔβαλα μετάνοια γιά νά φύγω στό κελλί μου ὅπως πάντα, μοῦ ἔσφιξε τό χέρι καί μειδιῶν μοῦ εἶπε: “ἀπόψε θά σοῦ στείλω ἕνα δεματάκι καί πρόσεξε νά μὴ τό χάσεις”. Ἐγώ δέν κατάλαβα τί ἐννοῦσε, οὔτε τό σχολίασα καθόλου μέσα μου καί ἔφυγα. Μετά τήν ἀνάπαυση, ὅπως πάντοτε, ἀρχίσαμε τήν ἀγρυπνία μας καί ἐτοιμάσθηκα καθώς μοῦ εἶχε δεῖξει νά ἀρχίσω τήν προσευχή

μου κρατώντας όσο μπορούσα τό νοῦ μου καί τά, γιά τό δεματάκι τά ξεχάσα τελείως. Δέν θυμάμαι πῶς ξεκίνησα, ἀλλά ξέρω καλά ὅτι μόλις ἄρχισα δέν πρόλαβα νά προσφέρω πολλές φορές τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μας καί γέμισε ἡ καρδιά μου ἀγάπη πρὸς τό Θεό.

Ἐξαφνα πολλαπλασιάστηκε τόσο πολύ πού δέν προσευχόμουν πλέον, ἀλλά ἐθαύμαζα μέ ἐκπληξιν τό ξεχείλισμα αὐτό τῆς ἀγάπης. Ἦθελα νά ἀγκαλιάσω καί νά ἀσπασθῶ ὅλους τούς ἀνθρώπους καί ὅλη τήν κτίση καί συγχρόνως σκεφτόμουν τόσο ταπεινά καί ἔνοιωθα πῶς εἶμαι κάτω ἀπό ὅλα τά κτίσματα. Τό πλήρωμα ὁμως καί ἡ φλόγα τῆς ἀγάπης μου ἦταν πρὸς τόν Χριστό μας, πού αἰσθανόμουν ὅτι ἦταν παρών, ἀλλά δέν μπορούσα νά Τόν ἰδῶ, γιά νά προσπέσω στούς ἀχράντους πόδας Του καί νά τόν ρωτήσω, πῶς πυρπολεῖ τόσο τίς καρδιές καί μένει κρυμμένος καί ἀγνωστος. Εἶχα τότε μίαν λεπτήν πληροφορία ὅτι αὐτή εἶναι ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί αὐτή εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, πού ὁ Κύριος μᾶς λέγει ὅτι εὐρίσκεται ἐντός ἡμῶν. Καί ἔλεγε: “ὅς μείνω, Κύριε μου, ἔτσι καί δέν χρειάζομαι ἄλλο τίποτα”. Αὐτό κράτησε ἀρκετή ὥρα καί σιγά σιγά ἐπανήλθα στήν πρώτη μου κατάσταση πάλι καί περιμένα μέ ἀγωνία, ἀνυπόμονα, νά ἔλθῃ ἡ κατάλληλη ὥρα νά πάω στό Γέροντα νά ρωτήσω τί ἦταν αὐτό τό πρᾶγμα καί πῶς ἐγινε. Ἦταν περίπου 20 Αὐγούστου καί ἡ σελήνη ὀλόφωτη, ὅταν πῆγα τρέχοντας καί τόν εὐρῆκα ἔξω ἀπό τό κελί του νά περπατάει στό μικρό του προαύλιο. Μόλις μέ εἶδε ἄρχισε νά μειδιά καί πρὶν τοῦ βάλω μετάνοια μοῦ εἶπε: “Εἶδες τί γλυκύς πού εἶναι ὁ Χριστός μας; Κατάλαβες πρακτικά τί εἶναι αὐτό πού ἐπίμονα ρωτοῦσες; Τώρα βιάσου νά κάμῃς κτήμα σου αὐτή τῆ Χάρις καί νά μὴ σοῦ τὴν κλέψῃ ἡ ἀμέλεια”.

Ἡ κοίμηση τοῦ Ἁγίου Γέροντα.

Ὁ ἱ σκληροὶ ἀγῶνες στή νεανική ζωὴ τοῦ Γέροντα, οἱ στερησεις, οἱ ἀδιάκοποι κόποι, οἱ ἀπόκρημνοι καί δύσβατοι χώροι ὅπου ἀσκήτευε, τόν κατέβαλαν σωματικά ὥστε νά φαίνεται ὑπέργηρος. Τῆς Σαρακοστής τό πρόγραμμα γιά φαγητό ἦταν 75 γραμμάρια ἀλεύρι κοινό γιά τόν καθένα βρασμένο μέ λίγο ἀλάτι, κατὰ τὴν ἐνάτη βυζαντινὴ ὥρα, περίπου

τρεῖς ὥρες πρὶν τῆ δύση τοῦ ἡλίου.

Ὅταν ἀργότερα στὸν χώρο αὐτό προσήλθαν ἀκόμη δύο ἀδελφοί, ὁ νῦν Προηγούμενος Ἐφραίμ τῆς Μονῆς Φιλοθέου καί ἡ προηγούμενος Γέροντας Χαράλαμπος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Διονυσίου, οἱ δυσκολίες διαμονῆς ἐγιναν ἀξεπέραστες, ἡ κατασκευή νέων χώρων διαμονῆς σχεδὸν ἀδύνατη. Τέλος μέ ὑπεράνθρωπες προσπάθειες κατασκευάσαν ἕνα χώρο πιό βαθειά στὸν ὅποιο ἀπεσύρθη ὁ Γέροντας Ἰωσήφ γιά ἡσυχία, ἐνῶ στό ἀρχικὸ πῆλινο σπιτάκι παρέμειναν οἱ τρεῖς νέοι ὑποτακτικοί.

Πολύ σύντομα ὁμως οἱ δυσκολίες δημιούργησαν ἔντονα προβλήματα ὑγείας σέ ὅλους ἀκόμη περισσότερο στούς νεότερους. Ἔτσι ἀποφασίστηκε νά κατεβοῦν χαμηλά, ὅπου ὑπῆρχαν εὐνοϊκότεροι χώροι διαμονῆς καί προτιμήθηκε ἡ νέα Σκήτη πού ἀνήκει στήν Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Παύλου. Αὐτό ἐγινε τό 1951.

Γιά μιὰ ἀκόμη φορά προσπάθησαν νά δημιουργήσουν χώρους διαμονῆς στά ψηλότερα καί ἀσκητικότερα μέρη τῆς Νέας Σκήτης. Οἱ δυσκολίες ἦταν καί πάλι ἀπερίγραπτες ἐφόσον σάν ἀκτῆμονες δέν εἶχαν οὔτε τά ἀπαραίτητα ἐργαλεία, ἀλλά οὔτε καί τὴν οἰκονομικὴ δυνατότητα.

Ἡ συνήθεια ὁμως στίς στερησεις ἔκανε καί τὴν δοκιμασία αὐτὴ ὑποφερτὴ καί σέ σύντομο χρονικὸ διάστημα εἶχαν ἐτοιμάσει καταλύματα καί συνέχισαν τό πνευματικὸ τους πρόγραμμα. Ὅταν ὁ Γέροντας εἶχε ἤδη καταβληθεῖ, ἡ ὑγεία του πῆγαινε πρὸς τό χειρότερο, δύο σοβαρές ἀσθένειες, ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλη ἐπέφεραν τό τέλος τῆς ἐπίγειας ζωῆς του τὴν 15η Αὐγούστου 1959. Ὁ βιογράφος του, ἀναφέρει: “Οἱ τελευταῖες μέρες του ἦταν πολὺ ὀδυνηρές, γιατί ἡ προχωρημένη πλέον ἀνεπάρκεια τοῦ ἐμποδίζε τὴν ἀναπνοή καί κοπίαζε πολὺ. Αὐτό ὁμως γιά μᾶς ἦταν μάθημα καί ἀφορμὴ πρακτικῆς ὑπομονῆς. Αἰσθανόμενοι τὴν ἀγωνία του καί ἐνῶ προσπαθοῦσαμε νά τόν ἀνακουφίσουμε, αὐτός μᾶς παρηγοροῦσε καταλλήλως μέ πρακτικὰ παραδείγματα ἀναφερόμενος ἰδίως στήν ματαιότητα τοῦ κόσμου. Μᾶς ἔλεγε: “κοντεῦει ἡ μέρα μου νά φύγω. Ὅπως ἐγὼ δέν εἶμαι τώρα γιά τίποτα, οὔτε μπορῶ νά ἀγωνισθῶ ἄλλο”.

Ὁ ἀείμνηστος δέν ξεχνοῦσε διόλου τὸν σκοπὸ του καί μέ διάφορες ἐπίνοιες, σέ κάθε πρόφαση τῆς ζωῆς, εὐρίσκει μέσον ἀγῶνος καί καρποφορίας. Μὴ δυνάμενος νά κινηθεῖ, οὔτε

Σηλιά δίπλα από την καλύβη του Ευαγγελισμού όπου ο Γέροντας έκανε την υποταγή του.

καί νά ξασπλώσει γιά τήν ἀσθένειά του, καθόταν σέ μιά πρόχειρη πολυθρόνα ἀπ' αὐτές τίς πτυσσόμενες ἔλαιε συνεχῶς τήν ματαιότητα τοῦ βίου. Ἀνέμενε τήν ἀπόλυση του ἀπ' αὐτή τή ζωή σάν τόν εὐτυχέστερο κληρο καί ψιθυρίζε τροπάρια τῶν κεκοιμημένων, ὅταν δέν τόν πίεζε ἡ δύσπνοια. Ἀρσένιε ἔλεγε χαριεντιζόμενος, πότε φεύγουμε; Δέν εἶχεςαί φαίνεται καί ἀργοῦμε". Ἐπί σαράντα σχεδόν ἡμέρες, τίς τελευταῖες του, δέν ἔτρωγε τίποτε, μόνο κοινοῦσε κάθε μέρα καί ἔπαιρνε λίγο καρπούζι. Ὁ Γέροντας εἶχε ὄση φροντίδα καί μέριμνα γιά τήν ἔξοδό του, πού νόμιζε κανεῖς ὅτι ὄντως πρόκειται νά ταξιδέψει αὐτήν τήν ὥρα καί περιέμενε τό μέσο τῆς μεταφορᾶς. Ἐμεῖς ἀπεγνωσμένα προσπαθοῦσαμε μέ ὅ,τι μέσο μποροῦσαμε, ἐπιστημονικό ἢ πρακτικό, τουλάχιστο νά τόν ἀνακουφίσουμε γιατί κατά διαστήματα ἡ δύσπνοια τόν δυσκόλευε πολύ. Ἐκεῖνος ὁμως μάς ἔλεγε: "Μήν κοπιάζετε, παιδιά, δέν πρόκειται νά μείνω. Ἀπό πόσο καιρό περσιμένω αὐτή τήν ὥρα. Μόνον εἶχεσθε νά μήν ἐμποδίση τίποτα τήν ἐλπίδα μου. Ἐως ὅτου ζῆ ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ἀμεριμνήσει".

Κατά τήν 14η Αὐγούστου τοῦ 1959, ἔτοιμαζόταν πολύ καί ὑπολογίζοντας τήν ἐπομένη, πού ἦταν ἡ ἑορτή τῆς Κοιμήσεως ἀνυπομονοῦσε, κάτι περιέμενε. Συνάμα ἡ κατάστασή του εἶχε ἐπιδει-

νωθεῖ. Πέρασαν προηγουμένως φίλοι του λαϊκοί καί τόν χαιρέτησαν καί ὅταν τοῦ εὐχήθηκαν ἀνάρρωσιν, τούς εἶπε: "ὄχι, ὄχι, φεύγω σύντομα ὅταν θά ἀκούσετε μετά τίς καμπάνες, νά ξέρετε ὅτι ἔφυγεν ὁ φίλος σας. Ὑπολογίζω τῆς Παναγίας μας". Τήν ἄλλη μέρα, στή μνήμη τῆς Κυρίας μας Θεοτόκου, παρευρέθη στή Λειτουργία, μετά κόπου εἶπε τό Τρισάγιο καί μετέλαβε γιά τελευταία φορᾶ λέγοντας "εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου". Κοίταζε μέ ἐπιμονή τήν εἰκόνα τῆς Κυρίας μας, πού τόσο τήν ἀγαποῦσε, καί σάν νά τῆς ζητοῦσε κάτι. Κάτι πού τό γνώριζε ἀκριβῶς αὐτή. Τά ἦρεμα δάκρυά του μαρτυροῦσαν τήν πρός αὐτήν ἐνδόμυχη αἴτηση τῆς ψυχῆς του. Αὐτήν πού τόσες φορές τόν παρηγόρησε καί τοῦ συνέστησε νά τρέφῃ βεβαίαν ἐλπίδα πρός τήν εὐσπλαχνία τῆς...

Ἡ Δέσποινά μας ἐξεπλήρωσε πληρέστατα τήν ὑπόσχεσή της πρός τόν αἰμνηστο, νά ἔχη τήν ἐλπίδα του σ' αὐτήν, μέ τήν τελευταία δωρεά της, νά παραλάβει τήν ψυχή του τήν ἡμέρα τῆς ἁγίας Κοιμήσεώς της. Καθήμενος στήν καρέκλα του καί παλαῖον μέ τή συνεχιζόμενη δύσπνοια, κράτησε κοντά του τόν πατέρα Ἀρσένιο, ὅπως πάντοτε, ἀφοῦ ἔδωσε στούς πάντας τήν εὐχή του. Ὅταν ὁ πατήρ Ἀρσένιος θέλησε νά τριψέι λίγο τά πόδια του γιά μικρὴν ἀνακούφιση, δέν τόν ἄφησε καί τοῦ εἶπε: "Παῦσε πάτερ Ἀρσένιε, μὴ κάνεις τίποτα. Τέλειωσαν ὅλα. Φεύγω". Ἐπιασε τό χέρι τοῦ ἀχώριστου συνασκητοῦ του, σάν νά τόν χαιροῦσε γιά τελευταία φορᾶ, κοίταξε λίγο πάνω καί παρέδωσε ἡσυχά τήν μακαρίαν του ψυχή. Ὅταν μαζετιράκαμε ὅλοι γύρω του, αὐτός δέν ἦταν πλέον μαζί μας. Ἀφοῦ πανηγύρισε μαζί μας τήν θεία μετάσταση τῆς Κυρίας μας Θεοτόκου, ἔφυγε γιά νά ἑορτάση στούς οὐρανοῦς αὐτήν τήν χαρμόσυνη ἡμέρα. Ἦταν ἡμέρα Παρασκευῆ καί ὥρα πρωινή μετά τήν ἀνατολή τοῦ ἡλίου. Τήν ἐπομένη πού ἔγινε ἡ κηδεία του - κατά τήν ἀπαίτησή του ἔχει στόν τόπο πού ἐτελειώθη- ἦλθαν ὅλοι οἱ Πατέρες τῆς Σκήτης. Ἀγαποῦσε ὅλους καί ἀνταγαπάτο ἀπό ὅλους"...

(περιόδ. "Πεμπτουσία", τεῦχος 1)

ΕΙΠΕ ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ...

Σταχυολογήματα
καί Νουθεσίες από
τίς ἐπιστολές του

- * Πρόσεχε νά μήν κατακρίνης, διότι από αὐτό παραχωρεῖ ὁ Θεός καί φεύγει ἡ Χάρις καί σέ ἀφήνει ὁ Κύριος νά πέφτης, νά ταπεινώνεσαι, νά βλέπεις τά ἰδικά σου σφάλματα.
- * Μάθε νά ὑπομένεις ἀνδρείως τοὺς πειρασμούς, οἰουσδήποτε καί ἂν ἐπιτρέψη ὁ Κύριος... Μή ζητῆς εἰς τὰς θλίψεις σου παράκλησιν ἀπό τοὺς ἀνθρώπους, διά νά παρακληθῆς ἀπό τόν Θεόν.
- * Ἄλλος δρόμος δέν εἶναι συντομώτερος, ὡς τό νά ὑπομένη κανεῖς τοὺς πειρασμούς ὅπου ἔρχονται, μέ ὅποιον τρόπον τοῦ ἔλθουν. Ἡ πνευματική κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ Χάρις πού ἔχει, ἐκ τῆς ὑπομονῆς λαμβάνει τήν μαρτυρία.
- * Δέξου τόν πειρασμόν καί μή αἰτιάσαι τόν ἕνα καί τόν ἄλλον... κάμε ὑπομονήν, διά νά ἰδῇ ὁ Θεός τήν προαίρεσιν, νά ἐλαφρώσῃ τόν κόπον σου.
- * Οὐδέν ἄλλο δύναται τόσον νά βοηθήσῃ καί κατευνάσῃ τόν θυμόν καί ὄλα τά πάθη, ὅσον ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Θεόν καί πάντα συνάνθρωπον. Μέ τήν ἀγάπην εὐκόλως νικάς παρά μέ τοὺς ἄλλους ἀγῶνας.
- * Μή στεναχωρῆσαι εἰς τὰς θλίψεις καί πειρασμούς, ἀλλά μέ τήν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ μας νά ἐλαφρύνῃς τόν θυμόν καί τήν ἀθυμίαν.
- * Οἱ πειρασμοί: ὅσον ὀλίγη εἶναι ἡ ὑπομονή, τόσον μεγάλοι φαίνονται. Καί ὅσον συνηθίζει ὁ ἄνθρωπος νά τοὺς ὑπομένη, τόσον μικραίνουν καί τοὺς περνᾷ χωρίς κόπον, καί γίνεται στερεός ὡσάν βράχος.
- * Μέ πόνον καί δάκρυα θά λάβῃς τήν χάριν. Καί

πάλιν μέ δάκρυα χαρῆς καί εὐχαριστίας, μέ φόβον Θεοῦ αὐτήν θά κρατήσεις. Μέ θέρημη καί ζήλον ἐλκύεται· μέ ψυχρότητα καί ἀμέλειαν χάνεται.

- * Τόσην χάριν δικαιούται εἰς ἑαυτόν νά ἔχη ὁ ἄνθρωπος, ὅσον πειρασμόν εὐχαρίστως ὑπομένει, ὅσον βάρος τοῦ πλησίον τοῦ ἀγογγύστως βαστάζει.
- * Θέλει ὑπομονήν νά ἔχη ἐκεῖνος ὅπου ζητεῖ νά σωθῆ. Εἰ δέ καί ζητοῦμεν ἡμεῖς νά τά κάμνη ὁ Θεός, ὅπως ἀρέσουν εἰς τήν ἰδικήν μας διάκρισιν, τότε ἀλλοίμονον εἰς τό χάλι μας.
- * Ἦθελα νά κάμω τρεῖς λόγους, ἦ καί βιβλία, ὅπου τό ἕνα νά περιέχη μόνον αὐτό: “Ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι μηδέν καί διαρκῶς νά φωνάζω ὅτι εἶμαι μηδέν. Τό ἄλλο νά γράφῃ: “Ὅτι τά πάντα ἐν πᾶσι καί ἐπί πᾶσι εἶναι ὁ Θεός αὐτοδόξαστος. Καί τό τρίτον: “Ἐχε εἰς ὅλα ὑπομονήν ἕως θανάτου. Κάν εἶσαι νέος, κάν γήρασες, κάν ἠγωνίσθης χρόνους πολλούς, ἐάν δέν κάμης ὑπομονή μέχρι νά βγῆ ἡ ψυχή σου, ὡς ράκος λογιζονται τά ἔργα σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ... Γνώθι σ’ αὐτόν ὅτι εἶσαι μηδέν καί ἔχε ὑπομονήν εἰς τοὺς πειρασμούς, διά νά ἀπαλλαγῆς ἐξ αὐτῶν, καί νά γίνης Θεός κατά χάριν, διότι εἶσαι ἡ πνοή, τό ἐμφύσημα τοῦ Θεοῦ”.
- * Ὁ ταπεινός, μυρίας φορᾶς καί ἄν πέση, πάλιν ἐγείρεται καί νίκη ἢ πτώσις λογίζεται. Ὁ δέ ὑπερήφανος, εὐθύς μέ τήν πτώσιν εἰς τό ἀμάχημα, πίπτει καί στήν ἀπόγνωσιν· καί σκληρῶν δέν θέλει πλέον νά ἐγερθῆ. Ἡ ἀπόγνωσις εἶναι θανάσιμος ἁμαρτία, καί χαίρει ἐν αὐτῇ ὑπέρ ἅπαντα ὁ διάβολος. Διαλύεται δέ εὐθύς μέ τήν ἐξαγόρευση.
- * Μόνον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὅταν ἔλθει, τότε στέκει στά πόδια ὁ ἄνθρωπος. Ἀλλέως, χωρίς χάριν, πάντοτε περιτρέπεται καί πάντοτε πίπτει...
- * Εἶδες ἄνθρωπον μέ δίχως ὑπομονήν; Εἶναι λύχνος μέ χωρίς ἔλαιον, ὅπου συντόμως θά σβῆσῃ τό φῶς του... Ἡ νίκη εἶναι ὑπομονή, ἡ νίκη εἶναι ταπεινώση, ἡ νίκη εἶναι ὑπακοή.
- * Ταπεινώση εἶναι νά σφάλῃ ὁ ἄλλος καί, πρίν νά προλάβῃ αὐτός νά ζητήσῃ συγχώρησιν, ἡμεῖς νά τοῦ βάζουμε μετάνοια λέγοντες: - Συγχώρησον, ἀδελφέ μου, εὐλόγησον!
- * Ἐπί τούτοις μάθε καί τοῦτο· ὅτι μέ τήν ἀγάπην

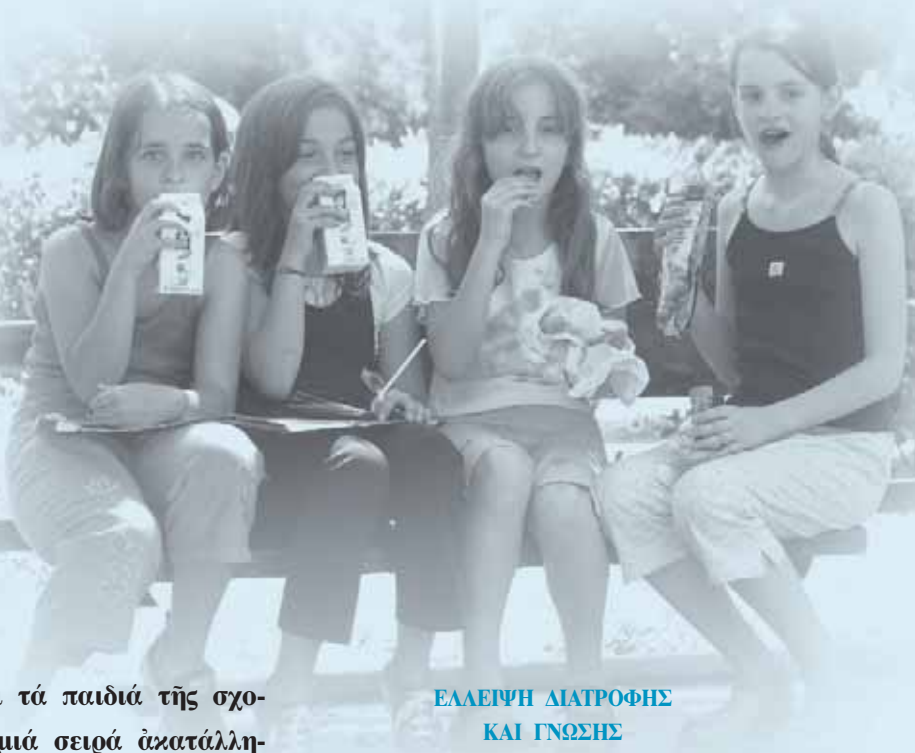
πρός τόν Χριστόν καί τήν Παναγίαν περισσοτέρως ἀποκτᾶς νῆψιν καί θεωρίαν παρά μέ ἄλλους ἀγῶνες. Καλά εἶναι καί ὅλα τά ἄλλα, ὅταν καλῶς γίνωνται, ἀλλ’ ἡ ἀγάπη ὑπέρεκειται ὅλων...

- * Ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγίας μας ὅλα τά διαλύει. Ἦχει ὑπομονή, διότι ἡ Βασίλισσα Θεοτόκος καί Κυρία τῶν Ὁλων δέν μᾶς ἀφήνει. Αὐτή προσεύχεται δι’ ἡμᾶς.
- * Μικρά τά ἐνταῦθα παθήματα πρός σύγκρισιν τῆς μελλούσης ἀνταποδόσεως· διά τοῦτο, ψυχῆ μου, κάμε ὑπομονή.
- * Ὁ Θεός βοᾷ πρός ἡμᾶς, τέκνα Αὐτοῦ γενέσθαι, ἡμεῖς δέ γινόμεθα υἱοί σκότους. Διά βραχύ μέλι τοὺς ὄλους αἰῶνας ἀλλάσσομεν. Διά μικράν ἠδονήν κάν τε τρυφῆς, κάν τε δόξης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ παραιτούμεθα καί ἐκπίπτομεν.
- * Τό δάκρυ, τό πένθος, ὁ πόνος, διότι ἐλύπησες τόν τόσο καλό καί εὐεργέτη πατέρα Θεό -ὅπου σέ δόξασε τόσο ἐσένα τόν πηλό, σοῦ χάρισε τήν θεϊκή Του πνοή- αὐτά τῆς μετανοίας τά ἔργα, μέ τή Χάρι Του, θά σέ ἐξαγνίσουν. Λοιπόν κλαῦσον καί πένθησον, διότι ἐλύπησες τόν Θεόν, καί μετά τόν κλαυθμόν σέ ἐπισκιάζει παράκλησις καί παρηγορία. Καί τότε ἀνοίγεται θύρα τῆς προσευχῆς.
- * Καί ἐπειδή μολύναμε τόν νοῦν μας, καί τήν καρδιά μας καί τό σῶμα μας μέ λόγο, μέ ἔργο, κατά διάνοια, τώρα δέν ἔχουμε παρηγοσία. Δέν ἔχουμε ἔνδυμα γάμου. Δι’ αὐτό πρέπει νά καθαρισθοῦμε· μέ ἐξομολόγησι, μέ δάκρυα, μέ πόνο ψυχῆς· καί τό πάντων ἀνώτερον, προσευχή, ὅπου καθαρίζει καί τελειοποιεῖ τόν ἄνθρωπον.
- * Ἡ ταπεινώσις δέν εἶναι λόγια ἀπλᾶ ὅπου λέγομεν· εἶμαι ἁμαρτωλός... καί λοιπά. Ἡ ταπεινώση εἶναι ἡ ἀλήθεια. Νά μάθῃ κανεῖς ὅτι εἶναι μηδέν. Μέγα δῶρον Θεοῦ τό νά γνωρίσῃ ὁ ἄνθρωπος τήν ἀλήθεια. καί αὐτή ἡ ἀλήθεια εἶπε ὁ Κύριος ἐλευθερώνει ἡμᾶς ἐκ τῆς ἁμαρτίας.
- * Ὅταν ἐξομολογῆται ὁ ἄνθρωπος, καθαρίζεται ἡ ψυχῆ του καί γίνεται ὡς ἀδάμαντας φωτεινός... Χωρίς τήν ἐξομολόγησιν, μετάνοια δέν λογίζεται· καί χωρίς τήν μετάνοια ἄνθρωπος δέν σώζεται.

σχολικά κυλικεία: ΤΙ ΤΡΩΝΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ;

Έπιβλαβές για την υγεία των παιδιών το “μενού” στα σχολεία. “Κάθε χρόνο δεχόμαστε πολλές καταγγελίες”, είπε στο περιοδικό **ΒΙΟΡΑΜΑ** ο ύφυπουργός Παιδείας.

ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΓΝΩΣΗΣ

Έκτεθειμένα είναι τά παιδιά της σχολικής ηλικίας σέ μιά σειρά άκατάλληλων διατροφικών προϊόντων πού κυκλοφορούν στό σχολείο. Πόσοι γνωρίζουν ότι άπαγορεύεται τά σχολικά κυλικεία νά πωλούν αναψυκτικά, πατατάκια, κρουασάν και σοκολάτες; Πόσα όμως κυλικεία πωλούν τά “άπαγορευμένα είδη” και γιατί δέν ύπάρχει έλεγχος;

Τά παιδιά της σχολικής ηλικίας έχουν ύψηλές διατροφικές άπαιτήσεις επειδή βρίσκονται σέ περίοδο άνάπτυξης και έχουν ύψηλή σωματική και πνευματική δραστηριότητα. Επίσης, άποτελούν τόν αύριανό ενήλικα καταναλωτή και τουλάχιστον θά έπρεπε νά μπορούν νά άντληθοούν τή σημασία της σωστής διατροφής για τή μετέπειτα εξέλιξή τους. Οί κυριότερες διατροφικές διαταραχές πού συνδέονται μέ τή διατροφή των παιδιών της σχολικής

ΙΔΟΥ Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

Κατάλογος επιτρεπόμενων ειδών προς πώληση από τα σχολικά κυλικεία υπάρχει. Η κατανάλωση ασφαλών, υγιεινών και θρεπτικών σχολικών γευμάτων έχει μπει σε νομοθετικό πλαίσιο τό οποίο όριζει τί μπορεί να πουλά ένα σχολικό κυλικείο.

Υπάρχουν σαφείς περιορισμοί.

Τά προϊόντα πού επιτρέπεται να διατίθεται από τα σχολικά κυλικεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι τά εξής:

1. Σάντουιτς και τόστ με τυρί. Προαιρετική ή προσθήκη φρέσκου βουτύρου και εποχιακών λαχανικών (π.χ. ντομάτα, μαρούλι).
2. Ψωμί και άπλά άρτοσκευάσματα (φρυγανιές, άρτίδια, κουλούρια, φραντζολάκια, λαγάνες, παξιμάδια).
3. Σταφιδόψωμο σε άτομική συσκευασία.
4. Τυρόπιτα ή σπανακόπιτα.
5. Τυριά.
6. Γάλα σε άτομική συσκευασία.
7. Γιαούρτι “παντός τύπου” (χωρίς συνθετικές-γλυκαντικές και χρωστικές ύλες). Επιτρέπονται με φρούτα, φρυγανιές, δημητριακά και ξηρούς καρπούς.
8. Φρούτα εποχής, πλυμένα και τυλιγμένα σε σελοφάν.
9. Φυσιικοί χυμοί φρούτων με περιεκτικότητα χυμού 100%.
10. Ξηροί καρποί (σε μικρή συσκευασία).
11. Τσάι και λοιπά άφεψήματα.

ήλικίας, είναι ή κακή θρέψη, ή παχυσαρκία, ή άνααιμία, ή τετηρό-να καθώς και ή άνεπάρκεια του ψευδαργύρου και του ιωδίου. Αύτη τή γνώση κάποιος πρέπει να τους τή μεταδώσει.

ΟΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΔΕΝ ΤΗΡΟΥΝΤΑΙ

“Όμως ό “κρυμμένοι θησαυρός” του σχολικού κυλικείου περιέχει είδη όπως σοκολάτες, παπατάκια, παγωτά, άναψυκτικά κ.α. και οι μαθητές μπορούν να τά άγοράσουν χωρίς κανένα περιορισμό. Σύμφωνα με τή νομοθεσία υπάρχουν άυστηροί περιορισμοί αλλά ως φαίνεται δέν τηρούνται.

“Όπως προέκυψε από τους τελευταίους έλέγχους του ΕΦΕΤ, ένα στά πέντε κυλικεία, παραβιάζει τή σχετική νομοθεσία, πού διέπει τή λειτουργία τους, πουλώντας άκατάλληλα τρόφιμα ή άντιμετωπίζει προβλήματα υγιεινής. Συγκεκριμένα, οι έπιθεωρητές του ΕΦΕΤ διαπίστωσαν 71 (20%) παραβιάσεις νομοθεσίας, από τίς όποιες ένα μεγάλο ποσοστό (67%) άφορούσαν στην πώληση τροφίμων, πού δέν επιτρέπονται στους συγκεκριμένους χώρους και οι υπόλοιπες (6%) άφορούσαν κυρίως σε θέματα υγιεινής.

ΙΔΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ.

“Όσον άφορά:

α) τά “άπλά άρτοσκευάσματα”, ό κώδικας τροφίμων και ποτών του Γενικού Χημείου του Κράτους στό άρθρο 113 άναφέρει τά προϊόντα πού μπορεί να άντικαταστήσουν τόν άρτο, όπως οι φρυγανιές, τά άρτίδια, τά φραντζολάκια, τά κουλούρια, οι λαγάνες και τά παξιμάδια, ενώ τσουρέκια, κρουασάν, κ.λ.π. δέν επιτρέπεται να διατίθενται από τά σχολικά κυλικεία.

β) τό “γάλα σε άτομική συσκευασία”, σύμφωνα με τόν ίδιο κώδικα, άρθρο 80, νοείται άποκλειστικά και μόνο τό γάλα τό όποιο προέχεται από αγελάδα, είναι κωπό, είναι πλήρες, δέν έχει ύποστει άφυδάτωση ή συμπύκνωση και δέν περιέχει άλλες ουσίες πού έχουν προστεθεί από έξω. Απαγορεύεται άυστηρά ή διάθεση άλλων μη προβλεπομένων προϊόντων και οι ύπεύθυνοι για τίς ύπηρεσίες διατροφής θά πρέπει να μή ξεχνούν ότι λειτουργούν τήν έπιχειρήσή τους σε ένα περιβάλλον εκπαίδευσης.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.

Είναι άλήθεια ότι ό κατάλογος των προϊόντων πού πρέπει να υπάρχουν στά κυλικεία είναι άρκετά περιορισμένος. Αύτός άλλωστε είναι ό κύριος λόγος παραβάσεων τής νομοθεσίας. Τά βιολογικά προϊόντα όμως, δέν περιέχουν χημικά πρόσθετα, παρασκευάζονται με άγνά ύλικά και πολλά δέν περιέχουν ζάχαρη ή άλάτι. Είναι ιδανικά για τά παιδιά και πρέπει να πουλούνται στά κυλικεία. Μέχρι τώρα, μόνο ιδιωτικές πρωτοβουλίες έχουν ύπάξει για χρήση των βιολογικών προϊόντων στά σχολικά κυλικεία. Για τή σωστή διατροφή των παιδιών άς μή ξεχνάμε ότι εϋθύνονται οι “μεγάλοι”.

“Ο πρόεδρος τής εταιρίας Mediteranian farm σημειώνει: “άς δώσουμε στά παιδιά μας τήν εύκαιρία να έχουν και μιá διαφορε-

τική επιλογή στή διατροφή πού θά ακολουθήσουν”. Βιολογικά προϊόντα τής εταιρείας, όπως φυσικοί χυμοί, γιαούρτια καί ροφήματα, έχουν μπει σέ σχολεία μετά από κατ’ ιδίαν ενημέρωση τών διευθυντών. Ο κ. Εὐθύμιος Τσιμπίδης, προσπαθεῖ νά εὐαισθητοποιήσει διευθυντές σχολείων καί γονεῖς γιά μιὰ διαφορετική πρόταση διατροφῆς στό σχολεῖο καί θεωρεῖ ὅτι γιά νά ὑπάρξει εὐαισθητοποίηση πρέπει νά ὑπάρξει ενημέρωση. Γιά τίς διατροφικές συνήθειες τών παιδιῶν ὁ κ. Εὐθύμιος Τσιμπίδης λέει χαρακτηριστικά: “Τά παιδιά τρέφονται ἀκατάλληλα ἀκόμα καί πρὶν φτάσουν στό σχολεῖο. Τό πρωινό τους ἀποτελεῖται συνήθως ἀπό κόρν φλέιγς πού κυκλοφοροῦν στήν ἀγορά τά ὁποῖα ἀπό τά 100 γραμμάρια τά 60 γραμμάρια εἶναι ζάχαρη καί ἀλάτι, πού εἶναι ὅ,τι χειρότερο γιά νά “φορτώσεις” τόν ὄργανισμό τοῦ παιδιοῦ. Ὅμως τό παιδί χρειάζεται σωστή τροφή γιά νά δώσει καί τροφή στό μυαλό του”.

Ο κ. Τσιμπίδης θεωρεῖ πώς “ἄν ἓνα παιδί ἀρχίσει νά διατρέφεται σωστά θά εἶναι σάν νά ἔχει κερδίσει τά σύμπαν”. Μέ δική του πρωτοβουλία ενημερώνει γιά τά βιολογικά προϊόντα παιδικούς σταθμούς, οἱ ὁποῖοι δίνουν γεύματα στά παιδιά καί κυρίως γιά τή σημασία τών βιολογικῶν λαχανικῶν. Αὐτό πού ζητᾶ κυρίως, εἶναι νά μπει σέ νομοθετικό πλαίσιο ἡ διακίνηση τών βιολογικῶν προϊόντων στά σχολεῖα.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τό ὑπουργεῖο Παιδείας δέν ἔχει ἀκόμα πρόγραμμα προώθησης βιολογικῶν προϊόντων στά σχολεῖα. Πάντως ἡ ἡγεσία, βρῖσκει θετική τήν ιδέα νά μποῦν στά σχολικά κυλικεῖα βιολογικά προϊόντα καί ἀναμένει ἀπό ἐμπόρους καί καλλιεργητές προτάσεις γιά τά εἶδη τών προϊόντων πού μποροῦν νά μποῦν στά κυλικεῖα.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΡΕΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ὁ πιστοποιητικός ὄργανισμός βιολογικῶν προϊόντων ΔΗΩ, τέλη τοῦ ἔτους εἶχε στείλει ὑπόμνημα στόν ΕΦΕΤ στόν ὁποῖο εἶχε ἀνατεθεῖ ἀπό τό ὑπουργεῖο ἀνάπτυξης νά ὀρίσει τίς προδιαγραφές πού θά πρέπει νά ἔχουν οἱ τροφές στά κυλικεῖα τών σχολείων- μέ τρεῖς προτάσεις γιά νά πωλοῦνται καί βιολογικά προϊόντα.

Μιά πρόταση ἦταν νά πωλοῦνται παράλληλα βιολογικά καί συμβατικά προϊόντα, ἡ δευτέρα νά ἀντικατασταθοῦν κάποια συγκεκριμένα εἶδη ἀπό βιολογικά προϊόντα, ὅπως χυμοί, καί ἡ τρίτη πρόταση ἦταν νά πωλοῦνται μόνο βιολογικά προϊόντα στά σχολικά κυλικεῖα.

Αὐτό τό ὑπόμνημα ἐστάλη ἐπίσης σέ νομαρχίες καί δήμους μέ σκοπό τήν εὐαισθητοποίησή τους γιά τή διατροφή τών παιδιῶν στά σχολεῖα τών περιοχῶν τους. Ἐπιπλέον, οἱ νομαρχίες καί οἱ δήμοι, μποροῦν νά ἐνεργοποιήσουν αὐτό τό ζήτημα ἐφόσον τά κυλικεῖα δίνονται μέ διαγωνισμό στούς ἐνδιαφερόμενους. Ἄν εὐαισθητοποιηθοῦν, “θά μποροῦν νά βάλουν ὡς ὄρο ὅτι θά προτιμηθοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι πού θά πωλοῦν καί βιολογικά προϊόντα. Σέ αὐτό πρέπει νά συμμετέχει καί ὁ σύλλογος γονέων, διότι κοιτᾶμε τά παιδιά μας νά τρῶνε τό καλύτερο στό σπίτι, δέν ξέρομε ὁμως τί τρῶνε στό σχολεῖο”. Μέ τήν ἀλλαγὴ τής κυβέρνησης τό αἶτημα “πάγωσε”.

Ὅσο ἀφορᾶ στήν πιό αὐξημένη τιμὴ τών βιολογικῶν προϊόντων ὁ κ. Σ. Σγούρος λέει χαρακτηριστικά: “Νά ταῖζουμε τά παιδιά μας δηλητήριο γιά τήν λίγο πιό ἀκριβή τιμή; Τά παιδιά εἶναι μιὰ κατηγορία πληθυσμοῦ πού πρέπει νά τά προσέχουμε. Ἐπίσης, δέν πρόκειται γιά πλήρες γεῦμα ὁπότε δέν εἶναι ἀκριβό”.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Σέ πολλές περιοχές τής Ἰταλίας τά σχολικά κυλικεῖα πωλοῦν ἀποκλειστικά καί ὑποχρεωτικά βιολογικά προϊόντα, ἐνῶ στή Γερμανία καί στήν Ἑλβετία θεωρεῖται ἀδιανόητο νά μὴν ὑπάρχουν στά κυλικεῖα κάποια εἶδη βιολογικῶν προϊόντων, ὅπως φυσικοί χυμοί, ἀρτοσκευάσματα καί γιαούρτια. Μέ αὐτόν τόν τρόπο τονίζει ὁ πρόεδρος τής ΔΗΩ: “δημιουργεῖς τοὺς καταναλωτές τοῦ μέλλοντος”.

περ. ΒΙΟΡΑΜΑ, τ. 5

**Ὁ Ναός τοῦ
Ἁγίου ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ**
περιμένει
τὴν ἀγάπη σας
καὶ τὴν βοήθειά σας...

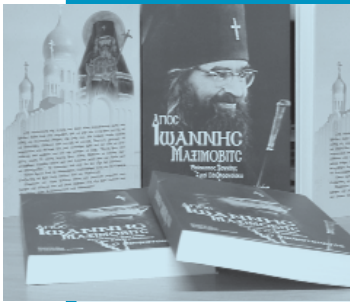
Ἀγαπητοὶ μας ἀδελφοί,

Με μεγάλη χαρά θέλουμε νά μοιραστοῦμε μαζί σας ὅτι ἡ θέρμανση στό Ναό μας ἔχει ὀλοκληρωθεῖ χάρις τὴν ἀμέριστη βοήθειά σας πού πάντοτε μᾶς θυμᾶστε καὶ ἀνταποκρίνεστε στίς ἀνάγκες μας. Ὅμως θέλουμε νά σᾶς παρακαλέσουμε νά μᾶς βοηθήσετε νά συγκεντρώσουμε τά χρήματα πού ὑπολοίπονται διότι ἡ θέρμανση μὲν ὀλοκληρώθηκε ἀλλά ἔχει παραμείνει ἀκόμα ἕνα χρέος, τό ὁποῖο παρακαλοῦμε τόν Θεό νά μᾶς βοηθήσει νά τό συγκεντρώσουμε. Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ὅπως ἐπισημαίνουμε στίς ἐπιστολές μας εἶναι ἕνα πολύ μεγάλο ἔργο τό ὁποῖο ἀπαιτεῖ πολλά ἔξοδα γιά νά ὀλοκληρωθεῖ. Ἐλπίζουμε στό Θεό καί προσβλέπουμε στήν ἀγάπη σας γιά νά συνεχίσουμε μέχρι νά ὀλοκληρώσουμε τό Καθολικό τοῦ Μοναστηριοῦ μας, εἰς μνημόσυνον ὄλων τῶν κτητόρων πού θά συμβάλλουν σέ αὐτό.

**Σᾶς εὐχαριστοῦμε ἐκ τῶν προτέρων γιά τὴν ἀγάπη σας,
τὴν κατανόησή σας καὶ τὴν συμπαράστασή σας.**

**Πιστεύουμε στήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου μας Νεκταρίου
καὶ ἐλπίζουμε στήν δική σας...**

Μέ ἀγάπη καὶ εὐχές
Ἡ Ἡγουμένη
† Μόνικα Μοναχή
καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφές

Όσοι δέν έχετε διαβάσει άκόμα τή βιογραφία του Άγιου Ιωάννη Μαξιμοβιτς σας προτείνουμε νά τήν αναζητήσετε στά χριστιανικά βιβλιοπωλεία γιά νά γνωρίσετε τή μεγάλη μορφή ένός νέου Άγιου τών καιρών μας.

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Ό θαυματοργός

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Θά τό βρείτε στά ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ:

ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΑ:

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Χαβρίου 3, Άθήνα
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΦΩΣ, Φειδιού 3, Άθήνα
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, Γερμανίου 20 Άθήνα
ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, Βουλής 36, Άθήνα
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Δραγατσανίου 2, Άθήνα
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΟΡΦΗ, Απόλλωνος 22, Άθήνα
ΠΑΡΟΥΣΙΑ, Άγιου Κων/νου 5, Πειραιάς
ΓΕΧΑ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ, Θέμιδος 4, Μαρούσι
ΜΥΡΙΟΒΙΒΛΟΣ, Βύρωνος 2, Πλάκα
ΒΙΒΛΙΟΠ/ΛΕΙΟ "ΑΓ.ΝΙΚΟΛΑΟΣ", Άθήνα
"ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ", Λιοσίων 4, Άχαρναί
Ι.ΝΑΟΣ ΑΓ.ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ, Ζωγράφου

ΕΠΑΡΧΙΑΣ:

ΣΩΤΗΡ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ, Πλ. Άγίας Σοφίας 6, Θεσ/νίκη
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΛΥΔΙΑ, Καμβουνίων 1, Θεσ/νίκη
ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ Πρασακιάη 9, Θεσ/νίκη
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΝΙΚΗΤΑ ΕΥΑΓΓ. Μαρασλή 74, Θεσ/νίκη
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ, Θεσ/νίκη
ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΖΩΗ", Άγ.Σοφίας 41, Θεσ/νίκη
ΒΙΒΛΙΟΠ. Ι. ΜΗΤΡΟΠ. ΧΑΛΚΙΔΟΣ, Χαλκίδα
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ, Πάτρα
ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ, Πάτρα
ΕΠΙΚ.ΙΔΡΥΜΑ ΑΡΧΙΕΠ.ΚΡΗΤΗΣ, Άγ.Μηνά 22, Ηράκλειο
ΧΑΤΖΗΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΒΑΣ., Βεργίνας 29, Δράμα
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΑΘΩΣ, Σέρρες
ΠΝΕΥΜ.ΚΕΝΤΡΟ Ι.Ν.ΑΓ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Άρτα
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΕΜΕΛΕΙΑ, Κύπρος
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ, Κύπρος
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ "ΤΟ ΦΩΣ", Λευκωσία
Ι. ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΑΡΙΖΟΝΑ, U.S.A.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΕΡΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

("Ορθρος, Έσπερινός, Παράκληση)
ποίημα Δρος Χαράλαμπος Μπούσια

Έκδόσαμε τίς **ΙΕΡΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ** του νεοφανούς καί θαυματοργού Άγιου Ιωάννη Μαξιμοβιτς πού συνέγραψε ό μεγάλος ύμνογράφος τής τών Άλεξανδρέων Έκκλησίας Δρ. **Χαράλαμπος Μπούσιας**.

Ό Άγιος Ιωάννης συνεχώς θαυματοργεί καί όσοι πιστοί τόν εύλαβούνται μπορούν νά προμηθευτούν τίς ιερές ακολουθίες γιά νά τόν έπικαλούνται.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

Κομποσχοίνια

μέ τήν εὐχή **ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ**
καί μέ τό **ΚΛΑΔΙ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ**

Ἐνάμεσα στά κομποσχοίνια πού φτιάχνουμε μέ προσευχή, εἶναι καί αὐτά πού τό στολίζει ἕνα ἀσημένιο κλαδί τῆς ἐλιάς, τό σύμβολο τῆς Ἀθήνας καί τῆς εἰρήνης. Ἀκόμη, πρόσφατα φτιάξαμε ἕνα ἀκόμη κομποσχοίνι τό ὁποῖο εἶναι στολισμένο μέ μία ἀσημένια πλακέτα πού γράφει τήν προσευχή “Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με, τήν εὐχή πού πρέπει νά λέμε ὅταν κάνουμε κομποσχοίνι.

Ἡ τιμή τους εἶναι 10€ καί 15€ ἀντίστοιχα.

ΑΣΗΜΕΝΙΟ φυλαχτό

-τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ

-τοῦ ἉΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

(στήν πρώτη ἀγιογραφηθεῖσα εἰκόνα του)

-τοῦ ἉΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

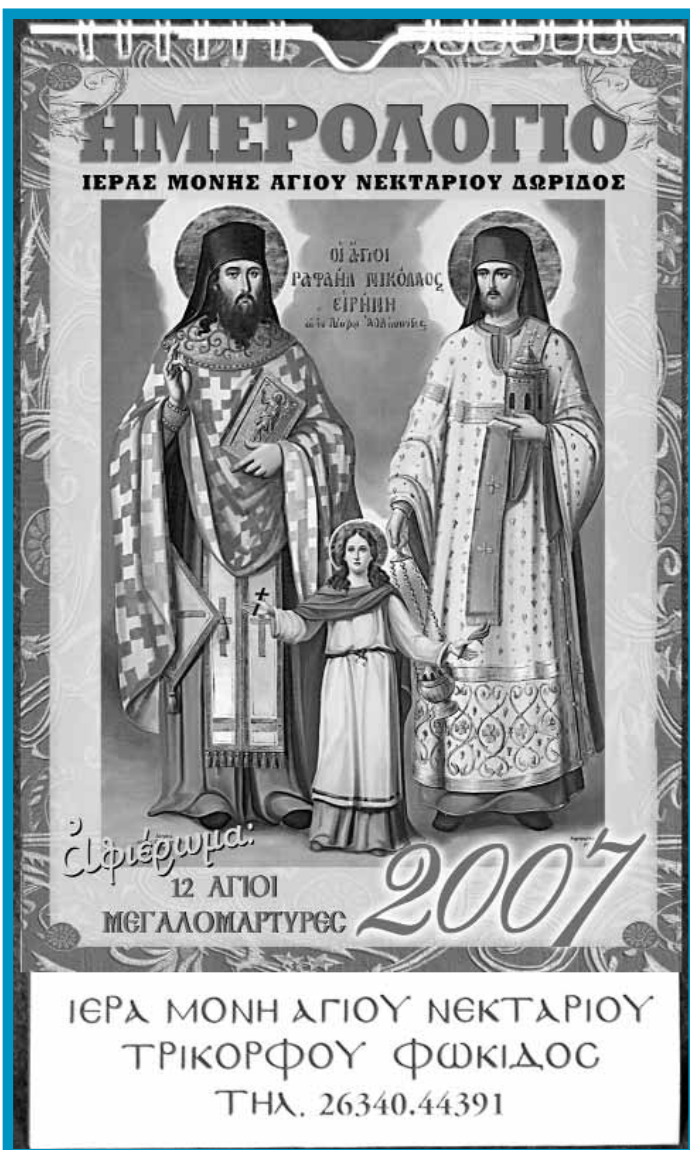
Ἡ Ἱερά Μοῆή μας κατά ἀποκλειστικότητα κατασκεύασε ἀσημένια μενταγιόν μέ ἀλυσίδα γιά τό λαμό, πού εἰκονίζουν σέ σμάλτο τήν ΠΑΝΑΓΙΑ μας, τόν Ἅγιο μας ΝΕΚΤΑΡΙΟ (στήν πρώτη ἀγιογραφηθεῖσα εἰκόνα του) καί τόν Ἅγιο ΙΩΑΝΝΗ Μαξίμοβιτς.

Ὅσοι ἐπιθυμεῖτε, μπορούμε νά σᾶς ἀποστείλουμε κάποιον ἀπό αὐτά γιά νά τά φοράτε ὡς εὐλογία.

(τηλ. Ἱερᾶς Μοῆῆς 26340-44391 καί ὥρες 9-2 πρωῒ καί 6-9 ἀπόγευμα)

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΕΝΤΑΓΙΟΝ: 15€ + ταχυδρομικά ἐξοδα

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος τό μοναστήρι μας εξέδωσε τό ημερολόγιο γιά τό έτος 2007, αφιερωμένο στους αγίους Μεγαλομάρτυρες πού τόσο αγαπούμε καί εύλαβούμεθα καί πού εύχόμαστε όλο τό χρόνο νά σās έχουν υπό τήν προστασία τους καί νά πρεσβεύουν γιά εσās.

Στό ημερολόγιο μας αναγράφονται επίσης όλες οι νηστείες αναλυτικά γιά κάθε ήμερα, βοηθώντας σας έτσι στόν πνευματικό σας αγώνα. Καί πάλι βέβαια, όπως κάθε χρόνο ή έκδοσή του είναι φροντισμένη ιδιαίτερα, είναι έγχρωμο, αδιάβροχο καί μπορείτε νά τό κρεμάσετε ή νά τό έχετε επιτραπέζιο.

Μήν ξεχνάτε ότι αγοράζοντας τό Ημερολόγιο από τό Μοναστήρι μας, μās βοηθάτε νά προχωρήσουμε τήν ανοικοδόμησή του.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2007

Ζητείστε

τό Ημερολόγιο τής Ίερας Μονής μας γιά τό 2007.

Είναι αφιερωμένο σέ 12 αγίους Μεγαλομάρτυρες καί όπως κάθε χρόνο αναγράφονται σέ αυτό όλες οι νηστείες τής Έκκλησίας μας.

τηλ. 26340 - 44.391 (9-2 πρωϊ καί 6-9 απόγευμα)